

Autor: Sergi Cadenas

L'amic

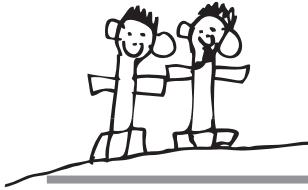
REVISTA DE SANT JULIÀ DEL LLOR I BONMATÍ

L'AMIC

3a època - agost 2009

36

Telèfons i fax d'interès

Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí

Tel. 972 42 22 96 - Fax 972 42 33 34
e-mail: info@stjuliabonmati.com
web: www.stjuliabonmati.com

Registre Civil i Jutjat de Pau de Bonmatí

Tel. 972 42 22 96 - Fax 972 42 33 34

CEIP Sant Jordi

Tel. 972 42 10 70 - Fax 972 42 31 50
e-mail: b7000123@centres.xtec.es

Parròquia de Santa Maria de Bonmatí

Tel. 972 42 08 07

Esplai de Sant Julià del Llor

Tel. 972 42 16 72

Ràdio Bonmatí

Tel. 972 42 44 92
www.radiobonmati.net
radiobonmati@gmail.com

Banc Popular Espanyol

Tel. i Fax: 972 42 00 19

Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, sucursal Bonmatí

Tel. 972 42 15 50 - Fax 972 42 04 58

Bar-Restaurant Can Jans

Tel. 972 42 30 03

Restaurant La Barca

Tel. 972 42 09 63

Bar El Racó dels Amics

Tel. 972 42 00 26

Turisme Rural Can Vila

Tel. 972 42 37 12

Restaurant El Duc de l'Obac

Tel. 972 42 09 77

Mossos d'Esquadra Santa Coloma de Farners

Tel. 972 18 16 75

Urgència 088

Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil

Oficines: Tel. 972 18 24 38

Urgències: Tel. 972 18 24 00

Fax: 972 18 24 03

Bombers

Urgències 085

Teisa:

Oficines: Tel. 972 20 48 68

Fax 972 20 48 70

Terminal autobusos: Tel. 972 20 02 75

Feca-Endesa

Gestions-Serveis Clients:

Tel. 902 50 77 50

Avaries:

Tel. 902 77 00 77

Correus d'Anglès: Tel. 972 42 22 21

Consell Comarcal de La Selva:

Oficines: Tel. 972 84 21 61

Fax 982 74 08 04

Servei Recaptació: Tel. 972 84 01 78

Fax 972 84 21 01

Informació General:

Tel. 012

Farmàcies

Farmàcia M. José Medina Bonora:

Tel. 972 42 22 31

Farmàcia d'Anglès:

Adela Bonmatí: Tel. 972 42 08 89

Teresa Franch: Tel. 972 42 00 51

Farmàcia de la Cellera:

Marta Jornet: Tel. 972 42 14 63

Farmàcia d'Amer:

Soledat Bassó: Tel. 972 43 03 16

Salut

Centre d'Assistència Primària CAP d'Anglès

Tel. 972 42 14 98 - Fax 972 42 19 24

Hospital Santa Caterina de Salt

Centraleta: Tel. 972 18 25 00

Hospital de Girona Dr. Josep Trueta

Centraleta: Tel. 972 94 02 00

Prog. Consultes Externes:

Tel. 972 94 02 76-77-49

Admissió Urgències: Tel. 972 94 02 81

Unitat d'Atenció a l'Usuari:

Tel. 972 94 02 11-12-13

Serveis d'Ambulàncies:

Urgències: Tel. 061

Programació serveis: Tel. 704 10 03 17

Horaris Serveis variis

OFICINES MUNICIPALS:

De dilluns a divendres, de les 9 del matí a les 2 de la tarda.

Dilluns i dimecres, de les 5 de la tarda a les 8 del vespre.

El mes d'agost degut a les vacances d'estiu, les oficines municipal restaran tancades totes les tardes.

SECRETARIA:

Dilluns, dimarts i dijous de les 12 del matí a les 2 de la tarda.

Cal concertar visita prèviament.

ALCALDIA:

Cal concertar visita prèviament.

OFICINA TÈCNICA:

Dimarts i dijous de 12 del migdia a 2 de la tarda. Cal concertar visita prèviament.

DISPENSARI MUNICIPAL:

Dr. López: dimecres de les 8 del matí a les 3 de la tarda i divendres de 2/4 de 9 a 11 del matí.

Dr. Román: dijous de les 8 a les 11 del matí.

DUI Yolanda: dimecres de les 8 del matí a les 3 de la tarda. Dijous de les 8 a les 9 del matí (analítiques) i de 2/4 de 10 a la 1 de migdia. Divendres de les 8 del matí a les 3 de la tarda.

ASSISTÈNCIA SOCIAL:

Cal trucar a l'Ajuntament per concertar entrevista. Telèfon 972 42 22 96.

FARMÀCIA

M. JOSÉ MEDINA BONORA. De dilluns a divendres de 2/4 de 10 del matí a 1/4 de 2 de la tarda i de 2/4 de 5 de la tarda a les 8 del vespre.

Tel. 972 42 22 31.

Per a més informació trucar al CAP d'Anglès (24 hores).

URGÈNCIES DEL CAP D'ANGLÈS:

24 hores diàries.

Tel. 972 42 16 98 - 972 42 16 04

PARRÒQUIA DE BONMATÍ:

HORARI DE MISSES

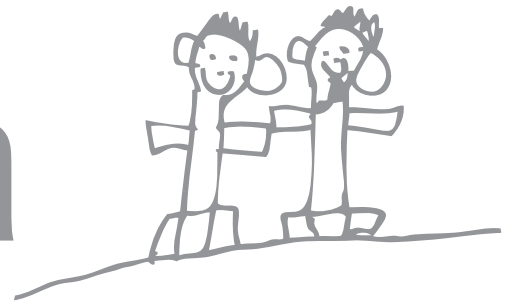
Dissabtes i festius anticipades, a les 7 de la tarda.

Diumenges i festius a les 11 del matí.

HORARI DESPATX PARROQUIAL

Dissabtes, de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes al tel. 972 24 27 62

Llinda

SERVEIS.....	2
LLINDA.....	3
ANIVERSARIS.....	4
INFORMACIÓ MUNICIPAL.....	5
ENTREVISTA.....	10
SALUT.....	14
ESCOLA.....	16
ENTITATS.....	18
OPINIÓ.....	28
POESIA.....	39
LLIBRES RECOMENATS.....	40
WEBS D'INTERÈS.....	41
ACTUALITAT.....	42
GASTRONOMIA.....	43

Edita:

Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí

amb la col·laboració de:

Diputació de Girona

Consell de redacció:

Anna Pagès, Xevi Pijaume, Lluís Molas, Elia Borràs, Rosa Taberner, Anna Masachs i Anna Marcó.

Impressió:

Impremta Pagès
Tel. 972 420 107 - Anglès

Portada:

Autor: Sergi Cadenas

Dipòsit Legal:

GI-1210-1993

El Consell de Redacció no s'identifica necessàriament amb les opinions dels articles publicats.

Passat el solstici d'estiu, arriba una vegada més la nostra estimada revista l'AMIC, que vol agermanar a tots els lectors i col·laboradors, perquè amb la participació de tots, tant els que hi escriuen com els que la llegiran es porta a terme un diàleg que ens envolta, però perquè aquest diàleg es pugui exercitar cal la participació prèvia de tots.

La participació és una eina per a millorar la qualitat de vida i, en la mesura que el sistema es faci més participatiu, anirem transformant la convivència.

Una vegada més vull demanar, que qui tingui alguna cosa a dir, o a explicar ja sigui personal, històric, del municipi, com de fora, es poden posar en contacte amb la Regidoria de Cultura o qualsevol membre del Consell de Redacció, segur que a tots plegats ens encantaria poder llegir aquestes històries, contes, viatges, etc.

Deixeu que em refereixi unes línies a l'informació municipal que trobareu a la revista. Com podreu llegir, el Departament d'Educació, ja ha fet la presentació del projecte de la nova escola del municipi. Esperem poder-la estrenar el més aviat possible. També és important l'enquesta que vàrem fer arribar a tots, per saber què en penseu sobre l'habitatge de protecció oficial, esperem la vostra participació per poder plantejar la seva construcció.

Una qüestió que ens ha portat algun problema tant a nosaltres com a altres municipis, ha estat la protecció de dades de caràcter personal. En el moment que ho tinguem solucionat tornarem a penjar totes les actes a la pàgina Web, que sabem que molts ciutadans/es les esperen per seguir els esdeveniments municipals.

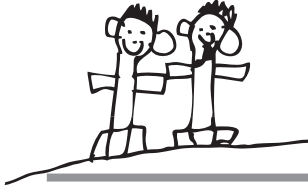
Un altre tema que té preocupats a les persones grans i els familiars que en tenen cura, és el servei de teleassistència. A través dels serveis socials fan tot el que poden però, com expliquem, l'alta demanda els ha desbordat i de moment van atenen totes les sol·licituds més urgents i a mesura que puguin, posaran la resta d'aparells demanats, si alguna família està molt interessat a posar-lo particularment, pot fer-ho.

Per acabar vull agrair a tots els col·laboradors/es per la seva participació i a tot el Consell de Redacció per la seva tasca.

Desitjo a tots i totes un molt bon estiu i gaudiu de les vacances.

Joan Grabulosa i Vidal

Alcalde de Sant Julià del Llor i Bonmatí

Fa 90 anys...

Any 1919

La colònia pateix una inundació de grans proporcions que dificulta durant setmanes el treball a les fàbriques. Amb aquest aiguat desapareix la resclosa de Sant Julià que porta l'aigua a la colònia. En Josep M^a. Bonmatí s'encarrega de reconstruir-la amb mitjans més moderns.

Fa 75 anys...

Any 1934

Es viu dins la colònia un gran malestar polític i social. A la indústria caixonera Germans Padrosa, els treballadors, emparats pel sindicat UGT, duen a terme una vaga general d'un dia.

Els germans Torres Domènech decideixen separar-se. El senyor Salvador resta a Bonmatí i el seu germà Paulí es trasllada a Sarrià de Ter i funda la Paperera Torras Hostench, convertida més tard en una multinacional que prendrà el nom de Grupo Torras. Comença amb 35 obrers, la majoria són de Bonmatí.

Fa 40 anys...

Any 1969

Donat que l'emigració de la pagesia ha anat en augment, es vol concentrar a Bonmatí els alumnes de les escoles dels agregats; Sant Julià, Vilanna i Constantins. A tal efecte es reuneixen dues vegades amb el patronat local els alcaldes d'Amer, Bescanó i Sant Gregori i els inspectors d'ensenyament, els senyors Artur Calsina i Lluís M. Mestres. D'aquí surt el projecte de l'escola Narcís Junquera (actualment CEIP Sant Jordi de Bonmatí).

D'altra banda amb el bisbat, es comença a negociar la construcció d'un nou temple a la zona del Grup Bondia.

Nota: 40 anys després, l'escola ja se'ns ha fet petita i ja tenim un nou projecte (vegeu informació municipal) que esperem es faci realitat ben aviat.

Any 1969

En el paratge de Can Llorà, comença a produir la fàbrica d'embotits Casademont, la qual per proximitat és una alternativa de feina pels habitants de la colònia.

Comentari de la portada

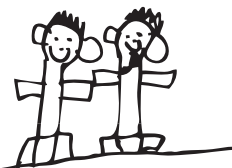
3r. Premi del primer concurs de pintura ràpida de la Festa Major d'enguany. El seu autor Sergi Cadenas va néixer a Girona, fill d'una família dedicada a la forja artística des de fa 150 anys, de ben petit ja va demostrar les seves habilitats pel que fa a la pintura artística.

Totalment autodidacta, va arribar un moment en què va haver de decidir entre seguir la tradició familiar o dedicar-se a la pintura. Va optar per la primera opció i va conservar la segona com a afició.

Actualment, resideix a Sant Julià del Llor amb la seva família i participa habitualment en la majoria de concursos de les nostres contrades. A part d'aquest tercer premi que reproduïm a la portada, aquests últims anys també ha aconseguit.

- 1er. Premi en el concurs de pintura ràpida d'Anglès a l'any 2007.
- 1er. Premi en el concurs de pintura ràpida de Tossa de Mar a l'any 2008.
- 1er. Premi en el concurs de pintura ràpida d'Anglès a l'any 2008.

El passat mes de desembre, va portar a terme l'exposició individual "Passejant per Girona" a la galeria Punt d'Art de Girona.

Habitatge Social

L'habitatge és una de les preocupacions més importants per a la ciutadania, que veu com d'anys ençà els preus d'aquest bé de primera necessitat han augmentat molt per damunt del seu salari, cosa que obliga les famílies a endeutar-se fins a límits que posen en perill llur capacitat de consum, amb terminis d'amortització de préstecs cada cop més llargs i subjectes als riscos i a les incerteses davant canvis futurs. L'oferta de lloguer és manifestament insuficient o no és

competitiva, atès que les rendes són molt elevades en comparació amb les quotes hipotecàries a llarg termi-

ni. En conseqüència, és voluntat de l'ajuntament donar una solució a aquesta problemàtica a nivell del municipi mitjançant la creació d'un parc específic d'habitatges

assequibles per als joves que permeti atendre les necessitats de la població que necessita un allotjament.

Amb aquest fi s'han repartit unes enquestes per tal de conèixer la vostra opinió. Tot i que la data límit per a l'entrega de l'enquesta era el 30 de juliol, qui estigui interessat ens

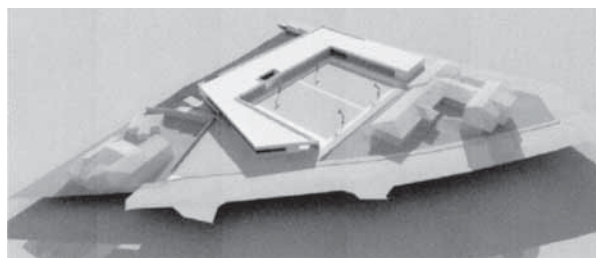
la pot fer arribar igualment fins a finals del mes d'agost. Agraïm la col·laboració de tots vosaltres.

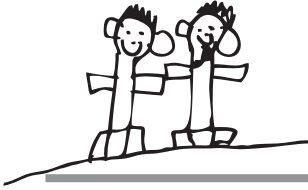

Informació Escola Nova

Ara fa un any en l'AMIC vàrem explicar que GISA, l'empresa pública que depèn de la Generalitat de Catalunya, havia posat a licitació, la redacció del projecte de la nova escola. En aquets moments ja podem dir que el passat divendres 26 de juny, al Centre Cívic de Bonmatí, va tenir lloc la presentació del projecte de la nova escola "Sant Jordi". En aquest acte ens va acompanyar el Director del Serveis Territorials d'Educació, el Sr. Andreu Otero. La presentació va anar a càrrec dels arquitectes Vidal i Solanes redactors del projecte, que ens feren una explicació molt acurada de com quedarà la nova escola.

Està previst que abans de final d'any es puguin adjudicar les obres, i encara que estem passant uns moments dolents per a l'economia en general, esperem que la construcció es pugui tirar endavant el més ràpid possible.

Protecció de dades

Llei Orgànica de protecció de dades de caràcter personal

Les dades de caràcter personal no sempre han gaudit d'una protecció i garantia eficaces. Amb la nova Llei orgànica de protecció de dades (L.O.15/99, de 13 de desembre) es vol fer extensible aquesta protecció a molts aspectes i realitats que quedaven fora de l'àmbit d'aplicació de la normativa anterior sobre aquesta matèria, així com reforçar els mecanismes existents. En aquest sentit s'han ampliat els supòsits que queden sota la seva regulació i s'ha dificultat l'accés a l'obtenció i disponibilitat d'aquestes dades, ja que el caràcter íntim i privat d'aquests aconsella una major protecció en el seu tractament.

La garantia i la protecció de les llibertats públiques i els drets fonamentals de les persones físiques, especialment del seu honor i intimitat personal i familiar. Pel que fa al tractament de les dades personals, constitueix l'objecte central d'aquesta Llei. Serà d'aplicació a les dades de caràcter personal registrades en suport físic que els faci susceptibles de tractament, i a tota modalitat d'ús posterior d'aquestes dades per els sectors públics i privats.

L'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí disposa de diverses fitxes on consten dades de caràcter personal objecte de la protecció que brinda aquesta Llei com podria ser, per exemple, el padró d'habitants. Només el consentiment exprés i per escrit de l'afectat permetria que aquestes dades poguessin ser objecte de tractament diferent del que va ser objecte de la seva obtenció per part de l'Ajuntament.

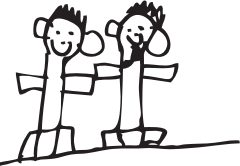
L'òrgan de control del compliment de la normativa de protecció de dades dins el territori espanyol és l'Agència Espanyola de Protecció de Datos i, a nivell autonòmic a Catalunya, l'Agència Catalana de Protecció de Dades.

D'acord amb el que s'ha dit, podem concloure que l'Ajuntament no podrà facilitar cap dada de caràcter personal a ningú que no sigui el propi interessat o sense el consentiment de l'afectat. S'entenen per "dada de

caràcter personal" qualsevol informació referent a persones físiques indentificades o identificables (nom, cognoms, DNI, etc..). Aquesta afirmació té dues excepcions: La primera és que l'Ajuntament sí podrà fer ús d'aquestes dades per a finalitats compatibles amb aquelles per a les quals les dades hagin estat recollides. La segona és que les dades poden ser cedides a tercers únicament en els estrictes supòsits

que es recullen a l'article 11 de la Llei.

Per aquest motiu i, en compliment del dictamen 4/2008 de l'Agència Catalana de Protecció de dades, aquest Consistori ha hagut de retirar de la seva pàgina web totes les actes dels Plens i de les Juntes de Govern Local atès que, en molts dels seus acords, hi constaven dades de caràcter personal i aquest fet es considera que afecta a la intimitat, la qual cosa vulnerava els preceptes de la Llei de protecció de dades. Actualment l'Ajuntament està duent a terme un examen de cada acta per a suprimir aquelles dades personal objectes de protecció i així poder tornar a penjar aquestes al web municipal.

Teleassistència domiciliària

El servei de teleassistència domiciliària, l'ofereix el Consell Comarcal de La Selva, a través de l'empresa SERGESA, S.A. Els interessats a gaudir-ne s'han de posar en contacte amb els serveis socials i demanar el servei. Després de la valoració i l'informe de la treballadora social, l'empresa col·locarà el aparells a casa del particular, si la valoració conclou que l'usuari té dret a que sigui subvencionat només haurà que pagar 5€ al mes, que el Consell Comarcal li cobrarà cada trimestre, per domiciliació bancària.

Voldríem explicar que últimament han sorgit problemes per a la gran demanda que ha tingut el servei. Els serveis socials estan atenent els més urgents, i a mesura que es pugui, aniran donant i col·locant els

altres que s'han demanat.

Des de l'ajuntament, s'ha demanat informació a l'empresa SERGESA, S.A. i aquesta ens han comunicat que, si hi ha alguna persona interessada a tenir el servei particularment, el preu és el mateix però sense subvenció, 20,87€ al mes i si ja ha demanat el servei a través dels serveis socials, no li cobraran la quota dels aparells. Si més endavant li concedeixen la subvenció no s'ha de canviar res i el servei no s'ha d'interrompre.

Voldríem fer un aclariment sobre l'aparell que les persones porten penjat del coll. La seva cobertura només és efectiva al radi de l'habitatge de l'usuari, quan es desplaça pel carrer no té cobertura.

Cultura

Concurs de Pintura Ràpida

El passat diumenge dia 10 de maig, l'Agrupació d'Activitats Culturals i Festives i com a pròleg de la Festa Major, varen organitzar el 1er. Concurs de Pintura Ràpida amb un gran nombre de participants.

El primer premi va ser pel Sr. Josep Plaia de Begur. Aquesta obra va ser la portada del programa de la Festa Major d'enguany.

El segon premi se'l va endur el Sr. Gaspar Bosch de Santa Coloma de Farners.

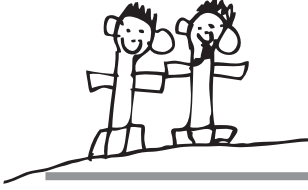
I el tercer premi va ser pel Sr. Sergi Cadenas, veí de Sant Julià del Llor. La seva obra la podem trobar a la portada de la nostra revista.

També es va fer entrega d' un premi especial al Sr. Néstor Sanchis de Sant Feliu de Guixols

La categoria juvenil va quedar deserta i es va decidir ampliar els premis de la categoria infantil.

Els premis varen ser per:

- 1er. Premi Gerard Juny
- 2on. Premi Estel Molas
- 3er. Premi Marta Ferrer
- 4rt. Premi.....Cristina Arànega
- 5è. PremiAleix Serra
- 6è. PremiMaria Ferrer
- 7é. Premi Jùlia Simon

Bé o malament

En la recollida selectiva, només hi ha dues maneres de fer les coses: bé o malament!

Continuem sense aprendre la lliçó pel que fa al reciclatge. Aquesta vegada intentarem donar-vos algunes dades a veure si això fa entrar en raó a aquells que tant els hi costa fer les coses ben fetes.

Les taxes que se'ns cobren pels contenidors de rebuig (restes de menjar, papers de cuina bruts...etc.) va en funció del pes del que s'hi aboca. Si dins d'aquest contenidor hi tirem garrafes de plàstic, vidre, cartró i altres materials que ja tenen el seu contenidor corresponent, el que fem, és incrementar el preu del servei. Actualment calculem que aproximadament entre un 30% i un 40% del material abocat en els contenidors de rebuig, hauria d'anar al de cartró, plàstic o vidre. Aquests altres contenidors no ens els facturem per pes, sinó que es paga una taxa per habitant. **Es faci servir o no.**

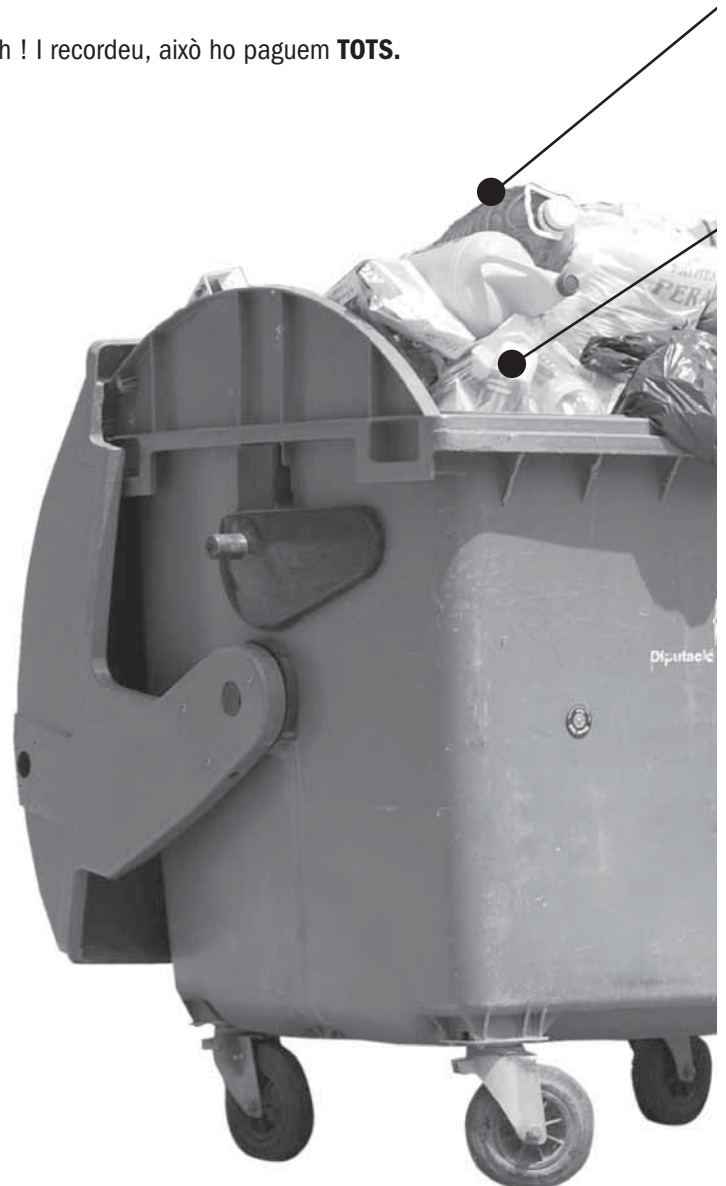
El fet de no fer-lo servir vol dir no aprofitar un servei que ja tenim pagat i incrementar-ne un altre que a l'anar a pes, se'ns dispara cada dia més.

Això ho paguem tots amb els rebuts trimestrals que ens passa l'Ajuntament. Per tant, com més malament fem les coses, més haurem de pagar per què ens facin la recollida. Tant costa fer les coses bé?

Pel que fa als contenidors de poda i runa, l'equip de govern s'està plantejant, tornar-los a tancar els caps de setmana. S'hi continuen trobant materials no permesos i el que és més greu, un cop el camió és a Santa Coloma de Farners, no el deixen descarregar perquè porta els materials barrejats, per tant ha d'anar a descarregar a Lloret de Mar, els costos es multipliquen i no es pot reciclar res.

Ah ! I recordeu, això ho paguem **TOTS**.

**«Tenim dues opcions:
fer les coses bé a
un preu raonable o
fer-les malament i
apujar els impostos
d'escombraries»**

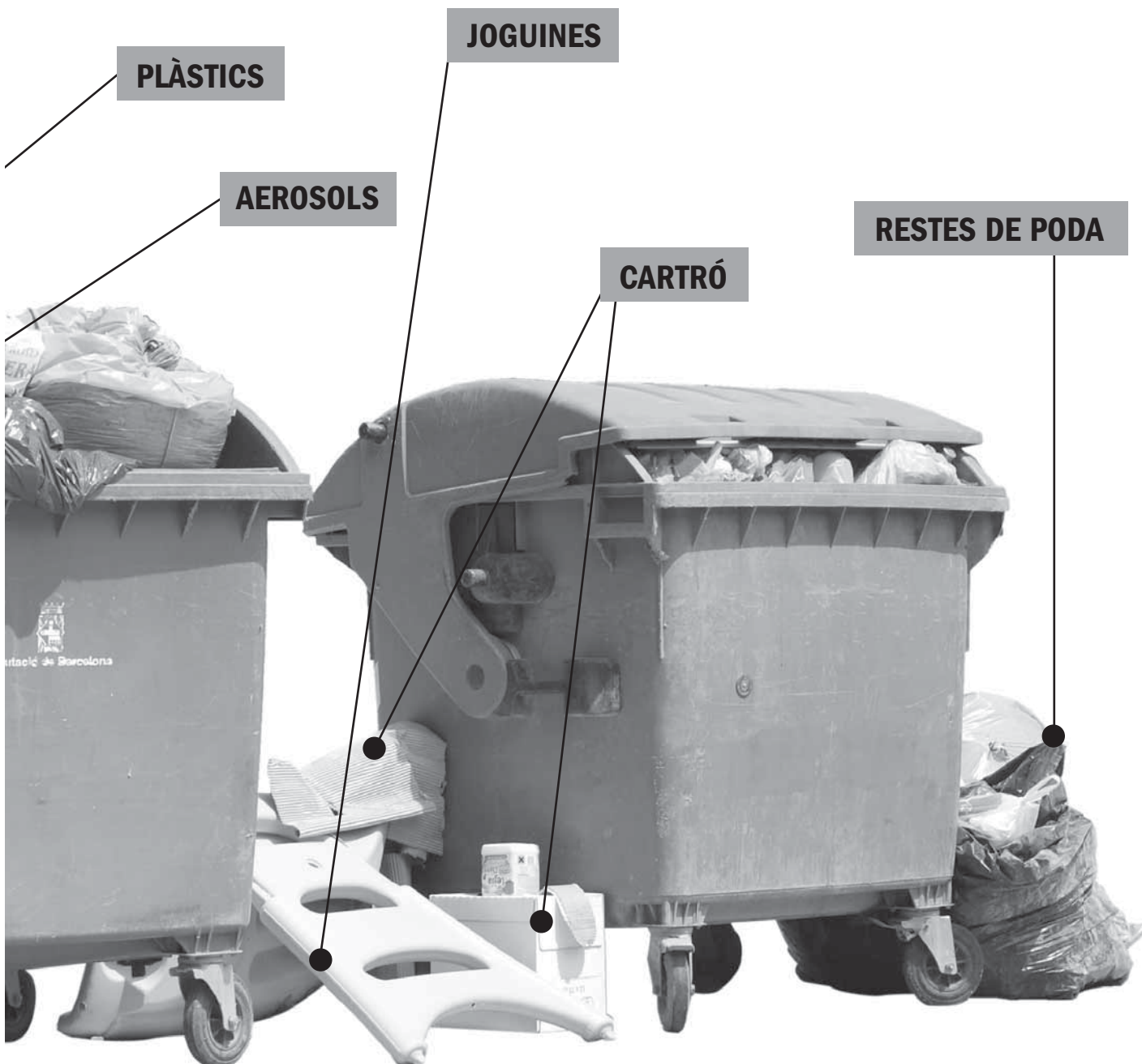

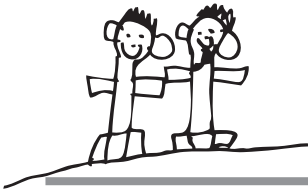
Tot seguit us donarem les dades de la facturació d'eliminació de residus del mes de juny:

Quantitat	43'74 tones
Preu/ Tona.....	56'70€
Total	2.480'06 €

Si tenim en compte que entre un 30% i un 40% d'aquest pes podria haver anat als contenidors de vidre, paper o plàstic, aquest tant per cent, l'hem pagat dues vegades: al servei de reciclatge que ens cobra una quota fixa i al d'eliminació de residus que ens factura per pes.

Aquest és un clar exemple. Un dels molts contenidors del nostre municipi el dia 20 de juliol al matí.

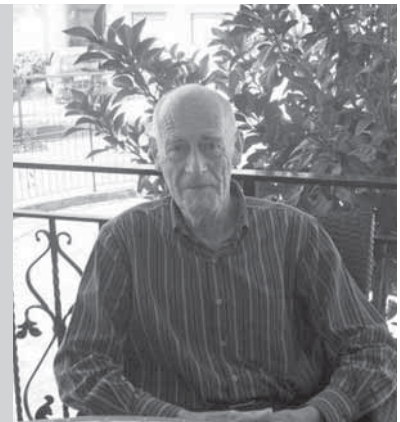

Entrevista amb...

Josep Mª Massa i Sala

En Josep Mª Massa és un gran conegut i coneixedor del nostre Municipi. Nasqué el 28 d'abril de l'any 1925 en un pis de la Colònia de Bonmatí, al carrer del Pi n° 1, on va residir fins l'any 2000. És una de les persones més grans i que més bé ens pot explicar la lluita per la vida a casa nostra, en una època difícil per a tothom. Coneixerem detalladament els seus orígens i la seva història que va molt lligada a les nostres arrels.

Inicia el seu relat parlant dels orígens dels seus avis; -L'avi matern provenia de la Bauna, sota Montserrat mentre que la seva àvia havia nascut a Santa Maria de Palau Tordera, a la falda del Montseny, dues de les muntanyes més emblemàtiques de casa nostra. Es traslladaren a viure a Mataró, ja que treballaven al ram tèxtil, on nasqué la seva

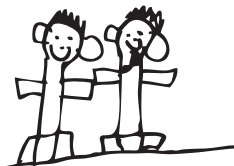
En Josep M^a a la mili.

mare. Poc després d' un any els oferien feina a la Burés i es traslladaren a viure en un pis del Molí del Llor. Els avis paterns eren originaris de Salt, on va néixer l' any 1900 el seu pare, que desgraciadament va quedar orfe de pare als 7 anys, situació que el va obligar a posar-se a treballar de molt jovenet (entre els 8-10 anys) d'aprenent en una fusteria del Carrer Nou de Girona. Més tard als 17-18 anys va començar a treballar a la fusteria de l' Amadeu Danés de Vilanna.

Els seus pares es van conèixer aquí, ja que com he dit, la família d'ella vivia en un dels quatre pisos del Molí del Llor.(Els altres pisos eren habitats per alguns treballadors dels Srs. Bonmatí.) Els seus pares es casen l' any 1924 establint la seva residència al carrer del Pi n° 1 i tingueren dos fills, en Josep M^a primer i després la Maria. La fusteria Massa s'havia creat entre el 1923-

24, aproximadament un any abans de casar-se i està situada al carrer de Sant Ramon n° 4-6; en Josep M^a però, no hi treballarà fins acabada la guerra i després d' un període d'aprenentatge de dos anys fent caixes a la fàbrica Padrosa, al costat del Molí del Llor per 30 pessetes a la setmana.. Recorda les paraules que li va dir el seu pare:-és una manera de remenar fusta. Després d' aquest període, ja amb 16 anys fets, comença a treballar a la fusteria familiar i aprèn l'ofici de fuster de la mà dels seu pare, feina que li permetrà guanyar-se la vida fins a la jubilació. La seva mare que era modista, muntà un petit taller on havia estat la barberia de l'avi Sala, avi matern. Ensenyava un grupet de noies a fer-se la roba, a canvi del preu mòdic de 5 pessetes al mes.

En Josep M^a estava molt lligat ja des de petit a la seva tieta de Girona que vivia a la Travessia de l'Auriga.

Aquesta s' havia fet càrrec del seu pare i hi mantenia molt bona relació. Hi passava llargues temporades compartint taula i jocs amb el reconegut músic Josep Viader, aleshores un infant, ja que la tieta n'era la seva mainadera. Sempre varen mantenir molt bona relació fins al punt que la tia va acabar els seus dies a Bonmatí.

Al gener del 1946 començà a treballar per compte pròpia a la fàbrica Matas però per poc temps ja que era cridat a files a l'abril i se n'havia d'anar destinat a Tarragona a complir amb el Servei Militar. Durant aquests dos anys i mig va continuar exercint el seu ofici a la fusteria de la caserna on hi va fer molt bons amics. Sortosament, i gràcies a la bona conducta, disposà de nombrosos permisos que li permetien visitar sovint la família. En aquell temps però les amistats femenines no li interessaven gaire ja que tant la filla del Comandant Galleg, el Sr. Loy, com la jove de la bugaderia, li feien l'ullet, però no despertaven cap mena d'interès per part del soldat.

Com a anècdotes explica que quan feia guàrdia a la Presó de Pilats, les dones sortien a la torre i per cridar l'atenció dels soldats es treien la roba tot ensenyant els pits.- No durà gaire ja que ràpidament van posar unes teles que prohibien veure-les. També recorda l'assassinat de dos soldats que feien guàrdia en les seves respectives garites, per part d'unes famílies d'ètnia gitana, com a revenja per tenir un familiar empresonat.

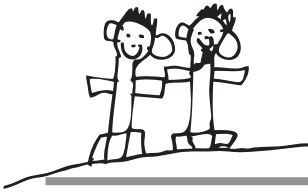
Es va llicenciar el 18 de setembre del 1948 i tornà a treballar a la fus-

teria al costat del seu pare. De pretendents no li'n faltaven però no tenia cap pressa per casar-se malgrat ja ser un xic grandet. La seva solteria no duraria gaire, ja que les casualitats de la vida provocaren

que en Josep M^a conegués la Josefina, una jove de vint anys, a casa seva mateix, en el bateig de la seva neboda. La Maria, la seva germana d' Anglès, havia tornat a casa com era habitual en aquella època, per

El seu pare a la fusteria d'en Danés de Vilanna.

El dia del seu casament amb la seva dona, la Josefina.

tenir la seva filla. La Josefina que vivia a Barcelona, era la cosina del seu cunyat i en conèixer la grata notícia havia vingut a visitar-los. Després de poc més d'un any, es casen el 9 d'agost del 1956 a l'església de Sant Just i Pastor de Barcelona, parròquia a la qual pertanyia la Josefina.- "En tres anys ja teníem tres nenes, la primera la Magdalena al 1957, i després vingueren les bessones al 1960, la Maria i

la Carme",- explica ditxós. En Josep recorda amb molta claredat el tràfec del dia que varen néixer les bessones:- El meu pare havia anat a buscar la llevadora, l'Angelina, a Anglès. La Carme va sortir com un coet i jo la vaig embolicar amb un llençol i la vaig posar al cim del llit. Quan va arribar la llevadora de seguida va veure que en portava una altra i va ajudar a néixer la Maria. Després d'un període de descans,

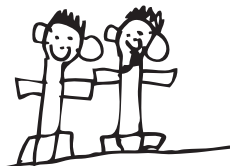
els arribava el vailet, l'Àlex, amb 16 anys de diferència, que fou la joguina de la família.

Mentrestant en Josep M^a treballava a la fusteria al costat del seu pare; feien remeses de mobles inacabats, carcasses sense vidres ni complements que es revenien a altres tallers i es completaven per posar-los a la venda.- El meu pare era el rei de les calaixeres, explica.- També disposaven d'una màquina per fer les teles dels somiers:- "Amb un quart d'hora feia la tela d'un somier, després s'havia de nuar, explica.

La fusteria Massa també treballava per la fàbrica Matas, la seva feina consistia en fer les caixes de fusta, reparar raspalls, encolar corretges,... Disposaven de bona relació, fet que el convertí en dipositari i en l'encarregat de repartir les claus de quaranta vivendes de la Colònia a persones interessades a treballar a la fàbrica.

Eren uns anys difícils per a tothom i aquesta feina no els proporcionava gaires guanys de manera que coincidint amb la jubilació del seu pare, va decidir fer uns canvis a la fusteria. Un dia, parlant amb un amic de Barcelona que entenia de negocis, va trobar la manera. Aquest li va suggerir:- "Has de fer com els jueus; vendràs i vendràs però mai fabricaràs". Va posar aquell consell a la pràctica i a partir d'aleshores comprava i venia; va deixar de fer mobles.

Després de casar-se, van obrir una merceria en el local on havia tingut el taller de costura la seva mare. La Josefina que era una jove molt en-

En Josep Maria i els companys de la Comissió de Festes.

tregada i treballadora compaginava les obligacions de la llar i portava la botiga amb gran responsabilitat, amabilitat i simpatia. També amb gran generositat va tenir cura dels sogres i dels seus pares que no disposaven de gaire salut. La Josefina morí el 3 d'abril del 2000 i la merceria fou tancada després de la seva mort.

En Massa com tothom el coneix ha estat sempre molt integrat a la vida de la Colònia, ja fos per muntar un armari, col·locar una cortina, un llit, un matalàs,... en un moment o altre era requerit per fer un o altre servei en les cases del nostre poble. També havia format part de la Comissió de festes a l'època en què la subvencionaven en cas de pèrdues, els Matas i els Armengol.- La festa anava de diumenge a dilluns; començava amb la Missa de les 11 i continuava amb concursos i el ball de dia i nit. Acabava el dilluns de

Pasqua Granada, recorda.

En Josep M^a té molta memòria i explica alguns dels records que han fet història, per exemple el sabotatge del tren l'any 1946 que provocà el descarrilament de la màquina del Tren Olot-Girona que va caure malauradament al riu al terme municipal de Bescanó. S'havia de treure sense malmetre cap peça de la màquina ja que no es disposava de recanvis; va realitzar la delicada tasca el Sr. Remy, un contractista d'obra que feia reparacions a la fàbrica Matas molt satisfactòriament.

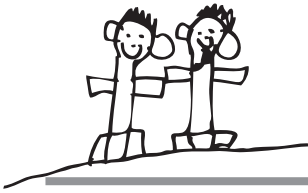
També recorda amb claredat l'aiguat del 1940 en que l'aigua li arribava fins al pit i ho va fer malbé tot. Explica que el pitjor, però, va ser el gruix de fang que va quedar, més d'un pam i mig. Explica com va ser aquell dia:- "Jo treballava a les serres de les caixes i a partir

de les cinc de la tarda el cel es va anar quedant fosc. Ens havien trucat de Manlleu que venia una gran tempesta. A les onze de la nit va començar l'aiguat, va entrar pel Pont i va anar emplenant la Plaça dels Pins. Nosaltres vam córrer a refugiar-nos al pis de dalt de Can Surroca, ja que hi havia un metre i mig d'aigua en els baixos. Si ja la guerra ens havia castigat, l'aiguat ens va acabar d'arruïnar".

Les seves principals aficions sempre han estat els esports, sobretot el futbol. És un gran lector de novel·les, llibres d'història, ciències, medicina o una simple revista o diari que caigui a les seves mans. Quan tenien la mainada petits els agradava viatjar amb la família i cada any procuraven anar dos o tres dies de vacances tots junts en algun o altre lloc. La fusteria és encara avui un lloc per perdre's-hi; malgrat estar retirat des del 1990 i tancat el local encara li agrada passar-hi llargues estones del seu temps i sobretot, ja que és un home molt enraonador, li agrada conversar llargues estones amb els veïns ja sigui del passat com dels fets actuals, ja que està molt al dia.

Malgrat confessa l'enyor que sent per la seva esposa Josefina amb qui compartí quaranta-quatre anys de la seva vida, disposa de bona salut. Actualment viu amb la seva filla Carme que li procura una vellesa còmode i tranquil·la i gaudeix sempre que pot del seu temps en companyia del seu fill i filles, néts/es, familiars i amics.

Rosa Taberner i Bosch

La malaltia celíaca

Què és i com ens pot afectar.

La malaltia celíaca o celiàquia és un trastorn que provoca una intolerància al gluten que es pateix al llarg de tota la vida. Produeix una lesió greu a la mucosa del budell prim que dificulta l'absorció dels nutrients (proteïnes, carbohidrats, greixos, sals minerals i vitamines). Afecta a persones amb una predisposició genètica (familiar).

El gluten és una proteïna present en els cereals següents: blat, ordi, sègol, civada.

Tractament

Consisteix a seguir una dieta estricta sense gluten durant tota la vida. Així, s'aconsegueix una recuperació total i permanent de la lesió intestinal, sempre que no es tornin a menjar aliments amb gluten.

No s'ha d'eliminar mai el gluten de la dieta abans del diagnòstic, ja que podria alterar els resultats de les proves i emascarar la malaltia.

Les persones celíaques no diagnosticades o sense una dieta adequada poden patir problemes de salut greus.

Signes i símptomes

La malaltia celíaca se sol manifestar durant la infància, però pot aparèixer a qualsevol edat, amb un o més

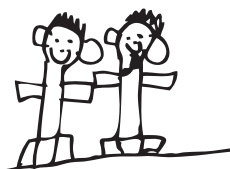
símptomes, o bé presentar-se de forma asimptomàtica (sense símptomes). Varia d'unes persones a altres.

Els signes i símptomes més freqüents són:

- Fatiga i debilitat
- Diarrea crònica
- Distensió abdominal, flatulències i/o dolor abdominal
- Pèrdua de la gana i/o del pes
- Irritació a la pell

Altres símptomes són:

- Restrenyiment
- Canvis i alteracions de la conducta
- Mal de cap
- Dolor muscular generalitzat
- Dolor i fragilitat d'ossos
- Esmalt de les dents desgastat o descolorit
- Nafres a la boca
- Formigueig a les mans i els peus
- Fragilitat d'ungles i caiguda del cabell
- Absència de la menstruació (amenorrea)
- Avortaments repetits
- Infertilitat

En els infants, la malaltia celíaca se sol presentar amb dèficits de creixement, vòmits, distensió abdominal i irritabilitat, tot i que pot presentar altres símptomes o ser silenciosa.

Cal saber que...

1. La celiaquia és una malaltia digestiva freqüent. Aproximadament, una de cada cent persones n'estan afectades. Hi ha persones que la pateixen sense haver-ne estat diagnosticades.

2. Es pot detectar amb una anàlisi de sang que valora dos anticossos:

- Antiendomisi (EMA)
- Antitransglutaminasa (ATG)

Si aquests anticossos surten alterats s'ha de fer una biòpsia de la mucosa intestinal per confirmar-ne el diagnòstic.

3. Hi ha alguns símptomes i algunes malalties que estan associats a la celiaquia. Les persones que la pateixen haurien de fer-se una anàlisi de sang amb les proves de la malaltia celíaca.

4. Afecta persones que tenen una predisposició genètica a patir-la. Per això, és important que tots els familiars de primer grau d'una persona celíaca es facin les proves corresponents.

I per acabar recordeu que...

En moltes ocasions la malaltia celíaca no està diagnosticada, ja que algunes persones no tenen símptomes o, si en tenen, aquests són inespecífics.

Si la malaltia no es diagnostica, la dieta pot ser inadequada i, per tant, es pot patir un desequilibri nutricional i malalties relacionades.

És fonamental fer un diagnòstic precoç d'aquesta malaltia i seguir una dieta correcta.

Més informació a:
www.celiacscatalunya.org
 Tel. 902 235 422

Què és la grip pel nou virus A(H1N1)?

La grip pel nou virus A(H1N1) és una malaltia respiratòria contagiosa que conté elements d'un virus trobat als porcs, a les aus i als humans. Aquesta grip s'està transmetent de persona a persona en diversos països. La grip pel nou virus A(H1N1) és diferent de la grip comuna perquè està causada per un nou virus de la grip que apareix en humans.

Com es transmet la malaltia?

Aquest nou virus es transmet de la mateixa manera que la grip comuna, principalment de persona a persona, quan una persona que té el virus de la grip, tus o esternuda. A vegades, les persones poden contagiar-se en tocar un objecte que té el virus i després emportar-se les mans a la boca o el nas, sense haver-se-les netejat prèviament.

En cap cas es transmet per via digestiva, per tant no hi ha problemes en el consum de carn de porc.

Quin són els símptomes de la grip?

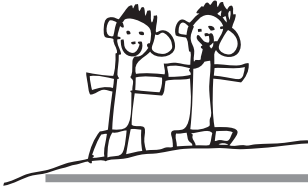
Els símptomes són: febre alta (igual o superior 38°C), malestar general, manca de gana i tos. També pot haver-hi augment de la secreció nasal, mal de coll, nàusees, vòmits i diarrea.

Quan podem parlar de pandèmia?

Una pandèmia és una malaltia epidèmica estesa a molts països i que afecta molts individus del mateix país a la vegada. L'Organització Mundial de la Salut (OMS) recorre a una sèrie de fases d'alerta de l'1 al 6 per informar de la serietat del brot i de les mesures necessàries que cal prendre.

L'Organització Mundial de la Salut (OMS) ha declarat la fase 6 de pandèmia en relació amb la grip A (H1N1) com a conseqüència del seu grau de propagació mundial i no perquè s'hagi produït un agreujament de la malaltia.

Telèfon d'atenció i informació: Sanitat Respon 902 111 444

Marxa Popular

**Diumenge 22 de febrer
i 22ena Marxa. Quina casualitat!**

Novetats d'aquest any: canvi de lloc de les inscripcions i de la sortida: es fa a l'envelat. Uff!!! Quina tranquil·litat es respira a l'escola. S'han acabat les cues i les empenyes als passadissos.

Un quart de set del matí; és ben fosc però ja comencen a arribar els primers marxaire: s'han agafat al peu de la lletra allò de marxar d'hora o pot ser tenen pressa per acabar? La gent de Nova Frontera ja arriba també amb el cafè i l'ambient es comença a animar.

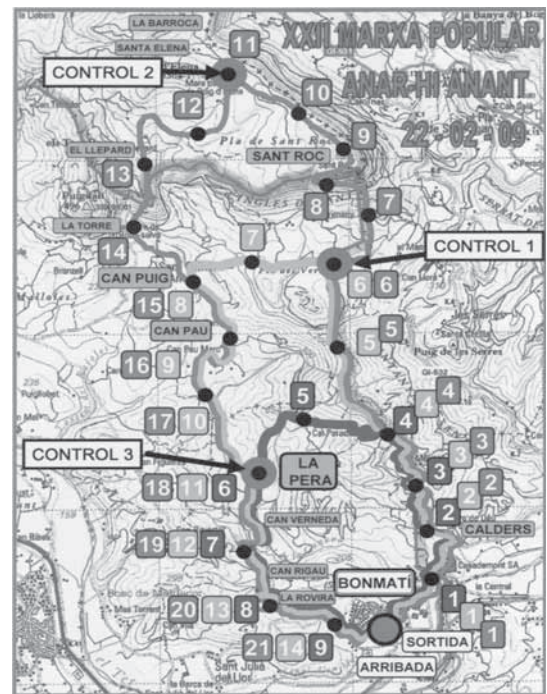
Les set del matí: tot just clareja i ja són molts els que han començat a fer camí. El dia comença clar i assolellat; la gent podrà gaudir d'unes bones vistes des de dalt de Sant Roc, perquè aquest any sí que hem decidit pujar-hi i no pas pel camí més fàcil.

Un quart de nou del matí: a l'envelat quasi no queda ningú, però la carretera fins a Calders va plena de gent

de totes les edats que, caminant o corrent, es dirigeixen a fer un dels tres recorreguts. No perden de vista que a l'arribada els espera un bon esmorzar.

Les nou del matí: al quilòmetre 6 s'ha acabat el temps per a poder pujar a Sant Roc i tothom es desvia, no sense algunes protestes, cap al recorregut mitjà de la marxa. El cotxe escombra, l'Eva i en Jordi, comença la feina de tancar la Marxa i de netejar el camí de senyals. Com que fan servir les cames i la motxilla, seria millor dir: "camesescombra" o "motxillaescombra"? Em penso que acabem d'inventar una nova paraula per afegir al diccionari.

Les nou i escaig del matí i ja comencen arribar els primers participants al pati de l'escola (en concret la primera és una participant). N'hi ha que s'ho agafen molt a la valenta!!!

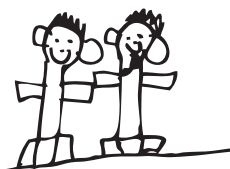

A partir d'aquesta hora la cosa s'anima i cada cop hi ha més gent; es retroben coneguts d'altres marxes, s'expliquen anècdotes i "batalletes", es gaudeix del bon temps i, cosa important, es menja i es beu amb ganes; s'han de recuperar forces per què diumenge hi ha una altra marxa, i l'altre una altra i l'altre... Frase més escoltada: "a quina vas diumenge?" o aquella altra que diu: "jo, si no fos que... o si no em fes mal ..."

Dos quarts d'una: van arribant els últims i l'ambient de mica en mica dona el baix.

Un quart de dues: això ja està, ja

l'hem feta un any més i de veritat tots ens sentim contents, molt contents.

Ens sentim contents perquè la gent s'ho ha passat bé, o almenys així ens ho han explicat, pel dia que ens ha acompanyat, per la quantitat de gent que ha pujat fins a Sant Roc (270 persones de 1.300 participants), perquè també creiem que hem aconseguit, un cop més, aquell antic objectiu de la Marxa que és donar a conèixer el poble de Bonmatí a moltes persones, que fins aquest dia no sabien situar-lo al mapa i principalment perquè, un any més, no ha faltat el suport desinteressat de molta gent que l'ha fet possible i perquè tantes altres petites coses que ens recompensen i ens motiven per continuar-la fent l'any vinent.

Des de l'organització només ens resta donar les gràcies a tothom, els que caminen i els que treballen, perquè creiem que tots junts som la Marxa i tots junts fem poble. Gràcies, moltes gràcies.

Ah! I ja falta menys per la 25ena. Aquell any l'hem de fer grossa. S'accepten idees.

Fins el 28 de febrer de 2.010. Us esperem a tots.

Des de l'escola

Des de fa molts anys la nostra escola arrossega problemes estructurals d'aluminosi, falta d'espais i serveis deficientes. Arràn d'això, durant varis anys s'ha anat demanant que s'arreglessin aquests problemes fins que al Juny del 2004, el Departament concedeix una ampliació progressiva de l'escola. Com que això no arregla els problemes anteriors, el claustre i el consell escolar oficialment rebutja aquesta ampliació i insisteix que el que fa falta és una escola nova.

Pel curs 2005-2006 se'ns concedeixen barracons que s'accepten per força major per manca d'espai. Es continua negociant amb el Departament juntament amb l'ajuntament però no hi ha un acord sobre el lloc on ha d'anar ubicada la nova escola.

No va ser fins al setembre de 2006, coincidint amb el canvi d'alcaldia, que hi va haver una reunió i es va acordar el lloc definitiu on es construiria la nova escola. A partir d'aquí, es posa fil a l'agulla i l'ajuntament soluciona tots els problemes de paperassa relacionats amb el solar (canvi de lloc de la línia elèctrica i titularitat del terreny). Continuen les reunions amb els tècnics d'ensenyament fins

al Juliol de 2008.

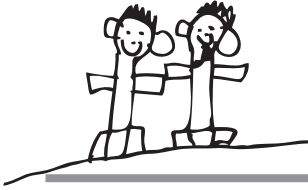
El 17 de juliol de 2008 al diari El Punt publica a la pàgina 18 que el govern desencalla el projecte de la nova escola de Bonmatí i es posa a licitació la redacció del projecte. La nova escola es construirà just al davant de l'actual i ocuparà una part del pati i del solar que hi ha a sota actualment utilitzat com a aparcament.

El 30 de març l'ajuntament i la direcció del centre van estar convocats a la seu del Departament d'Ensenyament de Barcelona a Via Augusta on ens van presentar l'avantprojecte de la nova escola que va culminar el 26 de juny de 2009 amb presentació oficial pel poble al Centre Cívic on durant un mes hi haurà exposat el projecte

Sabem que estem en temps de crisi, de totes bandes ens arriba el missatge "no hi ha un duro" però malgrat tot esperem amb ànsia l'inici de les obres que tancarà un llarg procés que fa deu anys que es va iniciar.

Cordialment,
Claustre de mestres del CEIP Sant Jordi.
Sant Julià del Llor i Bonmatí, juny de 2009.

Nova Frontera

VACANCES

Ja ha tornat a arribar l'estiu, i amb ell la calor, els dies més llargs i les ganes cada vegada més grans de relaxar-se i agafar uns dies merescuts de vacances.

L'estiu és un temps en què sembla que tot es para, i tota l'activitat o activitats portades a terme des de principis de setembre / octubre s'acaben a finals de juny per donar pas a l'estació de calor tant esperada, i així agafar forces per tornar a començar a les portes de la tardor.

Un cicle que es repeteix any rera any.

Nova Frontera, també es mou al ritme de la vida en general, i entre els mesos de maig i juny hem tancat totes les activitats portades a terme durant l'any.

Concretament aquest any les activitats han estat:

- Dilluns: Coral
- Dimarts: Gimnàstica
- Dimecres: Sentir-se bé (teràpia natural)
- Dijous: Manualitats i Gimnàstica
- Diumenge: Balls de Saló i Country

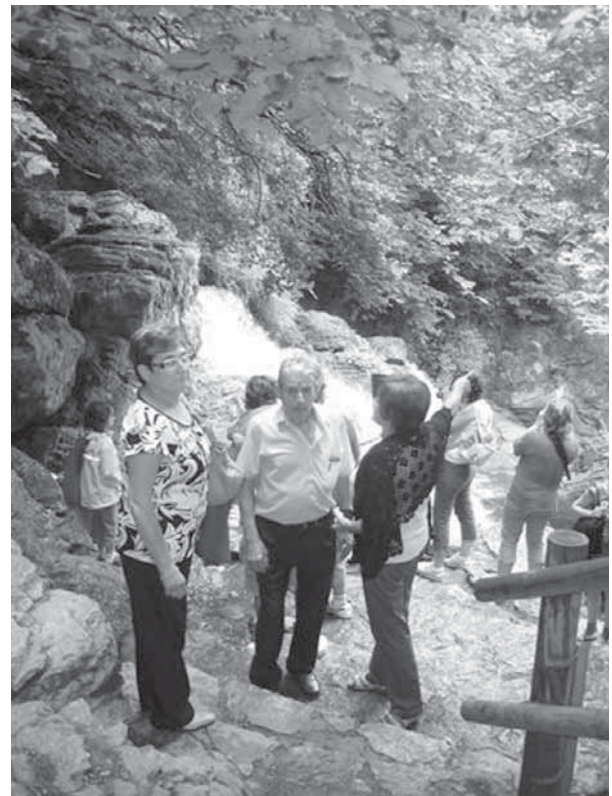
A destacar de les activitats:

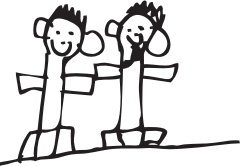
- La bona acollida que han tingut tant les manualitats (que cada vegada té més seguidors) com les sessions de teràpia natural Sentir-se Bé.

- El retrocés que ha tingut aquest any la Gimnàstica. Des de Nova Frontera, motivat per la demanda que ens havien manifestat gran nombre de socis, va fer una forta aposta per la Gimnàstica durant aquest any. Ara bé, la resposta que hi va haver no ha estat l'esperada, a part que aquesta va anar disminuint a mesura que anava avançant el curs.

També a destacar, i englobat dins la cloenda d'activitats, i abans de marxar de vacances, que el dia 20 de juny es va organitzar una excursió a les Fonts del Llobregat.

Ara però, tal com hem comentat, toquen vacances... i per tant... **MOLT BONES VACANCES A TOT THOM!!!**

Associació de Joves de Bonmatí i Sant Julià

1a MARXA BTT i 2a TROBADA DE COTXES ANTICS

El passat 17 de maig l'Associació de Joves de Sant Julià i Bonmatí van organitzar la 1a marxa BTT.

Per tal d'aconseguir que hi pogués participar tothom es van fer dos recorreguts, un recorregut de 10 km de dificultat baixa, pensant amb els mes joves i l'altre pensant amb els més experts amb un recorregut de 20 km.

L'acte va ser un èxit, es van inscriure 140 persones i es va obsequiar a cada participant amb un buff i un bon esmorzar de pa amb tomàquet i botifarra. L'acte va concloure sense cap incident.

Des d'aquí volem agrair a la Comissió de Festes de Bonmatí per la seva ajuda en la logística.

D'altre banda i per la Festa Major, es va organitzar la 2a Trobada de cotxes clàssics, enguany hi van haver 50

participants on es podien veure una varietat de cotxes molt àmplia. La ruta i l'exposició també va concloure amb molt èxit.

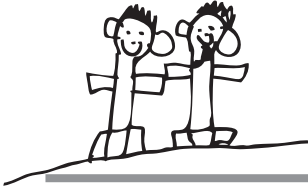
L'associació de joves de Bonmatí i St. Julià del Llor continua carregant piles i mirant de trobar activitats que puguin ser del vostre interès. Us recordem a tots els joves que estem oberts a qualsevol proposta, que continuem reunint-nos al Centre Cívic i que tenim moltes ganes de tirar endavant nous projectes.

Us convidem, una vegada més, a participar en els actes i us recordem que necessitem la vostra col·laboració.

Salutacions;

Per més info:
arocasalva@selva.cat

Grup de Teatre “La Tetera”

Ens tornem a trobar en aquestes pàgines de la nostra estimada revista.

A l'estiu qui més qui menys fa vacances i en aquest dies d'esbarjo és bo fer un balanç de moltes activitats que s'han portat a terme.

Per nosaltres el grup de teatre “La Tetera” el balanç és clarament positiu. El maletí d'aquest any, més ben dit, els tres maletins que corrien per damunt l'escenari, varen donar molt de joc i les rialles del públic i els aplaudiments ens varen acompanyar al llarg de tota l'obra; les felicitacions encara duren. I mira que l'obra era una mica llarga i teníem por que se us fes pesada. Però no senyor!... vàreu aguantar.

De cara a l'any vinent han sorgit algunes idees, però, no sabem si és per l'efecte de la calor o perquè tots

ensem en les vacances, que no acaben d'arribar a res definitiu.

Però no patiu que queda temps i amb l'arribada de la tardor de ben segur que se'ns refrescaran les idees i alguna cosa sortirà.

No volem deixar passar la ocasió per fer una petita queixa.

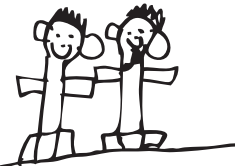
A partir de la mitja part de l'obra de teatre d'aquest any, es varen començar a concentrar mainada a davant l'escenari. Estem molt contents que els pares ens vinguin a veure i portin els fills/es, però entenem que dins l'envelat és responsabilitat d'ells el que la mainada guardi silenci i deixin gaudir de l'obra als qui ens han vingut a veure. A uns deu minuts del final de l'obra, a dalt de l'escenari hi havia fins i tot ampolles de plàstic buides que la mainada havia tirat a dalt. Ens varem plantejar parar l'obra i cridar als pares per que fessin el favor de passar a recollir els seus fills.

Aquest pares de ben segur ignoren les hores que dediquem cada any a escriure i a preparar l'obra. Com tampoc deuen saber que per fer un diàleg en directe a part de saber el paper, cal molta concentració. No som actors professionals però ens agradaria que respectessin la nostra feina.

Esperem que no es torni a repetir.

Gràcies i molt bones vacances a tothom !!!

Agrupació Activitats Culturals i Festives de Bonmatí

Amb aquestes quatre ratlles de la revista L'Amic, l'Agrupació voldria donar les gràcies a tothom per la participació amb totes les activitats de la nostra festa major d'enguany.

Tanmateix, volem tornar a ser pesats amb un tema: preparar tots els actes de la festa ens porta realment força feina, moltes reunions, molts de maldecaps, moltes decisions, problemes amb el pressupost, nervis... etc. i tot això esdevé una festa amb coses encertades i altres coses no tant encertades i també sabem adonar-nos dels nostres errors, però hi ha una dita: qui no fa res, mai no s'equivoca (i això no ens allibera de culpa).

Per això el que volem és una resposta del poble. Les queixes mai ens arriben directament, ho sentim a dir, ens sembla que algú ha dit, hi ha el comentarietc.

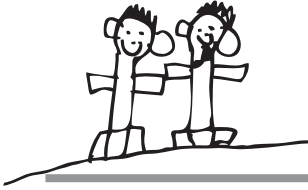
Des de fora, moltes vegades, les coses es veuen diferent i des d'un altre punt de vista, des de dins, ho veiem a la nostra manera (bé).

Tornem altra vegada a invitar i ha participar de l'agrupació a tothom que vulgui, qualsevol ajuda serà ben rebuda i enriquidora per a tothom, les portes de l'agrupació estan obertes a tothom.

Per posar-se en contacte amb nosaltres, podeu dirigir-vos a qualsevol col·laborador de l'agrupació, si és difícil connectar amb nosaltres, la Carme de l'estanc és la persona que potser coneix més gent i de ben segur que us ajudarà a poder connectar amb nosaltres.

Espero que us animeu, garantim molta feina i il·lusió amb les coses que organitzem. Molt bones vacances a tothom.

Club Futbol Bonmatí

GRÀCIES FARNERS

Per un dia tots els jugadors del Bonmatí vàrem ser del Santa Coloma de Farners, l'últim cartutx que ens quedava per no baixar a tercera regional.

Després que a la penúltima jornada de lliga perdéssim a domicili contra el Porqueres, ens vàrem posar contra les cordes. Quedant només un partit, estàvem al límit del descens on ja no depeníem de nosaltres ja que els nostres perseguidors ens havien passat i ens havien deixat a tercers d'últim, en solitari, a un punt del segon d'últim que baixava directe.

La visita de "l'Sporting Vidrerenca" a casa el vàrem guanyar, podent consolidar com a mínim la posició en que estàvem per no caure de dret a tercera regional.

Al acabar el partit estàvem en un moment d'incertesa. Els equips que teníem al davant no en va perdre ni un. Per això havent acabat la lliga, l'últim tret que ens quedava portava el nom de Santa Coloma de Farners.

Per qui no sàpiga de què va la història en faré un breu resum: si el Farners, que havia quedat segon de primera regional, ascendia a preferent en el seu doble partit

contra el Mollerussa, que va quedar segon d'un altre grup de primera regional, el tercer d'últim del nostre grup (o sigui el Bonmatí), no descendiria.

I tot això no va passar fins al cap de quinze dies ja que una setmana es va jugar l'anada i a l'altra la tornada. Aquests dies el Club Futbol Bonmatí no tenia definida una categoria, estàvem penjant d'un fil entre segona i tercera.

Però el Farners no va fallar i l'any vinent estarem a segona. Suposo que estem on ens mereixem, i per això, hem d'aprendre dels errors d'aquest any per poder afrontar la propera amb més ganes i més motivació.

Per acabar, només volem donar gràcies una vegada més a tota la gent que ens ha donat suport durant tot l'any i felicitar el Santa Coloma pel seu ascens... i per haver-nos salvat!!

Bones vacances a tothom! Ens veiem la propera temporada.

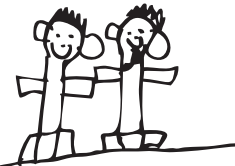
La Junta del Club Futbol Bonmatí.

CF Bonmatí (La Pedrera)

Futbol NO és futbol

Pels voltants de Sant Jordi d'enguany va renéixer el futbol de mainada, el futbol base del Club de Futbol Bonmatí. Ja fa temps que un exentrenador iugoslau va definir el nostre esport amb una mena de disfressa tautològica: "futbol és futbol". Aquesta definició, però, no val en el nostre projecte perquè nosaltres no hem nascut només per a jugar a futbol. És clar que un dels objectius de la

pedrera és nodrir el primer equip el dia de demà i quants més jugadors de casa puguin defensar els colors blanc-i-vermells del club més contents estarem nosaltres... i el poble. Ara bé, en aquest món no tot s'ha de quedar en el camp de futbol; el futbol ha de ser el pretext perquè els nostres fills gaudeixin, s'ho passin bé jugant a futbol (aprenent a jugar a futbol i a conviure col·lectivament,

no a guanyar) i perquè els pares s'uneixin, es coneguin i s'ho passin tant o més bé que els seus fills. I aquest és el nostre objectiu: fer poble. I hem trobat l'esquer: els colors blanc-i-vermells de l'equip del municipi. En aquests dos primers mesos hem jugat un seguit de partits amb rivals com l'Amer, La Cellera i el Vilobí i vam organitzar dos triangulars (un de l'Escoleta i l'altre de Prebenjamins) per la Festa Major de Bonmatí. A més, també hem organitzat un parell de festes de fi de temporada, una per a cada equip. La festa dels Prebenjamins (nascuts entre el 2001 i el 2002) la vam celebrar al camp de futbol amb un partit entre mares i nens i amb un bon dinar al mateix camp de futbol. La festa de l'Escoleta (nascuts entre el 2003 i el 2005) la vam celebrar a Sant Gregori, en una casa de pagès (amb piscina i dinar).

Les previsions per l'any vinent són les de tenir tres equips (Benjamins, Prebenjamins i Escoleta) que competiran en el Consell Comarcal de la Selva. I el nostre gran objectiu, a banda de la lliga de futbol, és organitzar excursions i algun àpat, de tant en tant, perquè nens i pares puguem continuar entreteixint una amistat que ajudi a prosperar el nostre poble i a

estimar el nostre club.

I com va dir un altre exentrenador argentí: "amb deu jugadors es juga millor". Nosaltres de moment només en necessitem set per fer-ho molt bé, però des d'aquí també volem continuar captant jugadors per a la nostra pedrera perquè d'aquí a un parell d'anys els alevins ja han de jugar amb onze; tanmateix, si voleu jugar a futbol, a començaments de setembre ens trobareu al camp de futbol. Veniu i jugueu!

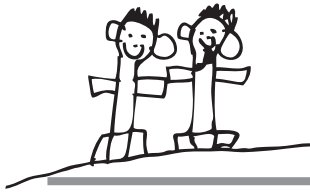
La Pedrera del C.F. Bonmatí

Escoleta

Prebenjamins

Ràdio Bonmatí

DE VACANCES

Després d'una fantàstica temporada arriben les merescudes vacances, fins el mes de setembre, que tornarem a engegar amb força i energia renovada.

Aquests mesos d'estiu, a més de descansar, estarem immersos preparant nous continguts, espais i millorar per a vosaltres, amb l'objectiu d'aconseguir una propera temporada, carregada de sorpreses.

Donar les gràcies un cop més a tota la gent, entitats, empreses i comerços per estar al nostre costat i donar el suport necessari per fer créixer dia a dia la ràdio de proximitat.

Esperant que passeu un molt bon estiu i no deixeu

d'escollar la ràdio més fresca per aquests dies que ens esperen d'intensa calor.

Aprofitem també per dir-vos que si esteu interessats a col·laborar amb la nostra emissora, podeu posar-vos en contacte amb nosaltres sempre que vulgueu.

Telèfon: 972 42 44 92

E-mail: radiobonmatí@gmail.com

Web: www.radiobonmatí.net

Agrupació Sardanista

L'Agrupació Sardanista dóna les gràcies a la revista l'Amic perquè d'aquesta manera podem donar públicament les gràcies a tota la mainada que venen a aprendre, a ballar sardanes i, especialment, als pares que els porten cada dissabte a l'envelat, que confien amb el monitor i li agraeixen amb escreix la feina que fa.

Ha tornat a passar un altre any amb el curset i torno a estar content de la participació de la mainada de Bonmatí. Mantenim la quantitat de 20 persones al curset, cosa que reitero altra vegada, que són moltes amb comparació altres pobles més grans i que no tenen tanta mainada.

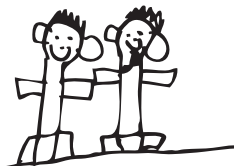
Aquest any s'han fet poques sortides, unes motivades perquè era molt lluny, altres perquè eren poques les persones que hi podien anar i altres perquè el monitor no podia anar-hi, però malgrat tot, no ho hem passat malament, les estones que ens hem trobat hem intentat passar-ho bé i disfrutar, que això és el que es tracta de fer i quan el curset s'ha acabat hem fet una excursió

amb tota la mainada i els pares al parc aquàtic AQUA-DIVER i hem rematat un any gaudint de l'aigua tant la mainada com els pares.

Torno a fer una crida des de la revista l'Amic, a que tota la mainada que vulgui es pot apuntar a les nostres sardanes i a les activitats que fem durant l'any.

Lluís Molas

Colla Excursionista

**SANT JULIÀ
DEL LLOR**

EVADIM-NOS!!!

Submergits en un món agitat i complex, "abduïts" per un ritme anormal que requereix hàbits i pràctiques diferents de les habituals, disgregats entre tendències oposades que qüestionen el nostre equilibri quotidià, saturats d'incògnites sobre el nostre futur personal i col·lectiu, els excursionistes girem els ulls vers les alçades i encaminem les nostres passes cap els espais oberts on les muntanyes, amb el seu esclat serè, ens tornen a l'estat anímic que ens fa feliços...

És evasió això? Volem ignorar la realitat? Ens aïllem?

L'excursionisme des dels seus inicis, ha estat una barreja d'idealisme, tenacitat i raresa, amb tocs àcrates i liberals alhora, per contradictori que sembli. De fet, sempre s'ha implicat amb actituds d'evasió vers el que és nou o desconegut. Les circumstàncies personals de rutina quotidiana s'han deixat de banda sovint per acudir a la crida de les muntanyes, trencant l'ordre imposat per les convencions vivencials i cercant una altra forma d'entendre la llibertat.

El que passa és que en aquesta llarga excursió que és la nostra vida, l'evasió sempre va lligada al compromís, la nostra motxilla sempre conté els efectes, les preocupacions i els desitjos que ens han fet tal com

som, i que ens uneixen als qui també s'evadeixin amb nosaltres, tant si estem complint amb les obligacions quotidianes com si estem fent una ascensió als Alps. Però el compromís, viscut des de la nostra evasió, des de la nostra ascensió a un pic dels Alps, o des de l'excursió per cims dels nostres entorns (St.Roc, St.Julià, Puig d'Afrou... i tants d'altres...) ens porta a contemplar el que ens envolta d'una manera especial, perquè sabem que hi ha una forma diferent de trobar-nos amb nosaltres mateixos, i amb els qui ens acompanyen, que només es dona en la plataforma virtual de l'evasió, l'esforç i l'aventura.

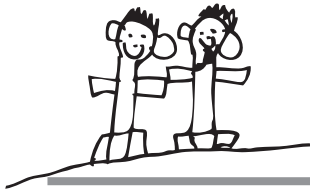
Els excursionistes tenim aquesta tendència a l'evasió, i fem el possible per organitzar-la. Si no, com s'explica que hi hagi tantes associacions muntanyenques a més de tants i tants catalans que, sense necessitat d'associar-se, també s'evadeixen.

Per resistir amb serenitat les immersions, "abduccions", disgregacions i saturacions, practiquem l'evasió que la natura ens proporciona en tots els seus àmbits i el nostre compromís vivencial sigui serè i consistent.

Per coherència, sense por... Evadim-nos.

HE DIT MUNTANYA

Pubillatge 2009

Aquesta edició ha estat per a mi, trista i complicada. He trobat a faltar companys que cada any havien estat al meu costat.

Enguany s'han donat unes circumstàncies similars a l'any 2007, ja que l'hereu ha de continuar un any més el pubillatge. Però l'Aleix està molt content i orgullós de representar el nostre poble. D'altre banda, la Pubilla 2008, la Irene, no ha pogut estar amb nosaltres en el seu comiat, però la Dama 2008, Clàudia Coelho va estar encantada d'acompanyar al nostre Hereu a la Festa. Tots plegats varen estar molt contents de tornar a estar junts, doncs comentaven que al llarg de l'any, s'han vist ben poc a causa dels estudis, feina.. etc. Fent broma deien "Aviat no ens coneixerem!!!".

A les 5 de la tarda ens vàrem trobar tots al Centre Cívic i vàrem anar a visitar la capella dels Srs. Bonmatí i en aquesta ocasió, vàrem fer l'ofrena d'un ram a la Mare de Déu. Tot seguit, varem anar per primera vegada, a "Can Casals", una finca que forma part de la nostra història i que ha estat restaurada fa poc. Realment ha quedat preciosa i vàrem aprofitar per fer-nos unes fotografies davant del pou. Vàrem estar de sort i el dia ens va acompanyar, va fer una tarda perfecta.

En sortir vàrem arribar-nos a l'església parroquial de Sant Julià a respirar aire sa. La vista des de dalt és meravellosa i l'interior d'aquesta església, d'estil preromànic, també ens va agradar molt.

No podia faltar una visita al Pont Romànic, monument històric que forma part del nostre patrimoni cultural.

Acabades totes aquestes visites, ens vàrem encaminar altra vegada, cap al Centre Cívic on ens vàrem trobar amb la resta de la gent que per diferents motius no havien pogut arribar abans. Tots junts vàrem celebrar un sopar a l'escola CEIP "Sant Jordi" i en acabar, de

dret cap a l'envelat per a ballar una mica i fer la proclamació de la Pubilla i les Dames. Va sortir escollida com a Pubilla 2009, la Meritxell Boada de Sant Julià del Llor i la Duna Bagué i la Laura del Río, veïnes de Bonmatí van ser proclamades Dames d'Honor.

L'Hereu, l'Aleix Matilló, ja el coneixeu de l'any anterior, al llarg de l'any 2008, ha anat del braç de la Irene i quan ella no podia assistir a les trobades, de la Clàudia, i ara li queda el 2009 amb la Meritxell. Quantes Pubilles per un sol Hereu!

Tothom s'ho va passar molt bé i el que compte és la il·lusió dels joves a participar i a no perdre aquesta tradició tan catalana i tan nostra i jo estic més que satisfeta perquè amb el meu esforç, des de fa uns anys, he aconseguit implicar als pares i ells m'ajuden en tot el que poden i estan contents de viure el que comporta el pubillatge.

Una anècdota que no oblidaré mai i que va fer riure a tots els meus companys de l'Agrupació, va ser el fet que el dissabte abans del sopar, vaig baixar a baix l'envelat per veure si tot estava al seu lloc. Les flors, els regals i... mare de Déu quins nervis no hi havia la capsa amb els regals i les bandes. Ja ens veïeu a tots buscant i res, no hi havia manera de trobar-la. Al final vàrem anar a sopar i jo convençuda que les pubilles no tindrien bandes ni regals, però per molt que pensava no entenien què podia haver passat. Al tornar a l'envelat, vàrem descobrir que els músics ens havien canviat la capsa de lloc. La pròxima vegada posaré les bandes en una capsa vermella a veure si així la veiem de lluny.

El dilluns, com cada any, vàrem fer el sopar de fi de festa amb la elecció dels Hereuets i les Pubilletes, ens vàrem endarrerir una miqueta i no vàrem poder ballar la sardana. La mainada l'endemà havia d'anar a l'escola. Ho tindrem en compte per l'any vinent i des d'aquí us demano disculpes, són quatre dies molt esgotadors. De totes maneres els petits estaven encantats de ser Hereuets i Pubilletes 2009, i això és el que compte perquè la festa és per a ells.

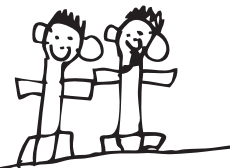
Aprofito per dir, que si alguna persona està interessada o té algun dubte sobre el resultat de l'elecció de l'Hereu i la Pubilla 2009, els vots estan a la seva disposició durant tot l'any a "l'Estanc".

I per acabar, donar les gràcies a l'Ajuntament pel seu suport i a totes les persones que m'han ajudat. També agrair a les persones que ens han rebut amb molta il·lusió en les diferents visites que Hem fet.

Moltes gràcies a tots !!!

M. Carme Lladó

AMPA

Associació de Mares i Pares Escola CEIP Sant Jordi

Com cada any per aquestes dates ens donen l'oportunitat de poder explicar tot el que hem posat en funcionament l'AMPA a la nostra escola. Per tant, sempre aprofitem el moment si més no, per fer una breu memòria a tots els pares i mares.

Una mica detalladament, us fem saber que, com cada any més o menys hem intentat mantenir la majoria de les activitats, amb gran esforç però satisfets de com ha anat tot.

Hem aconseguit fer d'extraescolars: les classes de música d'instruments variats pels més petits que es pot fer al migdia, llavors hem fet les classes de guitarra amb l'Àngel Pubill, d'aquí Bonmatí, que hem estat molt contents que les hagi portat a terme. A més, que ha estat disposat a fer un mini concert amb els nens que ha tingut aquest curs al Centre Cívic, i la veritat va ser sorprenent i

creiem que ha sigut una motivació per a tots ells. També hi ha hagut les classes d'anglès, que s'han fet al migdia i amb molta participació de mainada, i com sempre les classes d'informàtica pels més grans.

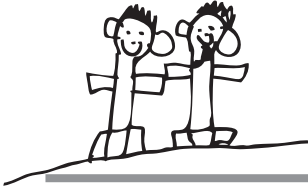
I els dos casals: el de juny que ja està començat i està anant molt bé, i el de juliol que ja està en marxa i fem un grup el matí i l'altre a la tarda.

Donem gràcies a l'Ajuntament perquè d'alguna o altra manera sempre han estat al nostre costat, i especialment, l'alcalde el Sr. Joan Grabulosa, no ens ha faltat mai la seva ajuda per cap costat. Ens hem sentit molt recolzades i ajudades, però malgrat tot, algun membre de l'AMPA aquest curs ja s'ha de donar de baixa d'aquesta associació, i per tant, des d'aquí volem donar les gràcies a tothom que ens ha ajudat. I

per descomptat, a la nostra escola, que hem tingut una Junta Directiva molt predisposada a canviar qualsevol il·lusió nostra i sempre disposades a parlar de qualsevol tema per trobar la millor solució entre tots, per tant gràcies a tots!!!!

A través de l'Ajuntament, fins ara hem mirat de presentar les subvencions que semblava que teníem possibilitats d'aconseguir i aquest any hem rebut una part de la primera que es va demanar ara fa dos anys, ja tenen raó que les coses de "palcio van despacio" però bé, a poc a poc si va arribant, podem estar contents.

I per últim, desitjar-vos a tots unes bones vacances d'estiu!!!! Que en realitat tothom les necessita per fer una renovació de piles....

La pesca, Trencant tòpics

La majoria d'esports es caracteritzen per un alt grau de força o resistència física. La pesca és una clara excepció, tot i que depenent del tipus de pesca també pot ser un esport molt físic, però principalment per a ser un bon pescador es necessiten altres habilitats, com els coneixements tècnics, coneixement de les espècies i els seus costums, constància, temprança i, fins i tot, intuïció.

Tot i que habitualment es creu que la paciència, és la principal virtut del pescador, cal començar a erradicar aquesta creença. El pescador que esperi pacientment que el peix vagi a mossegar l'esquer, no té res a fer contra el pescador més actiu, que va provant diversos mètodes o tècniques per aconseguir que els peixos vagin a menjar a la pesquera.

La majoria de gent veu la pesca com un *hobbie* (de fet, mundialment és el segon *hobbie*, després de les cartes), però poca gent ho veu com un esport. I això és el que realment és,

i com tots els esports la pesca té les seves tàctiques, entrenament i tècniques, tot i que el factor sort també té molta influència, a la llarga el que és bon pescador ho acaba demostrant.

Cal diferenciar diferents tipus de pesca:

- **Pesca per plaer:**

És el tipus de pesca més practicat, apropiat per quan tens un dia i uns moments per a tu i agafes les canyes i vas a pescar al riu. Pots triar el riu, bassa, llac, etc. , la pesquera i la

forma de pescar que vulguis. I l'únic que es requereix és tenir possessió de llicència de pesca i el possible ticket de coto en el cas que el riu estigui acotat.

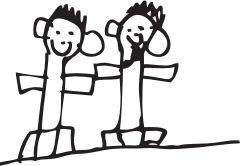
- **De concurs social:**

Es pot considerar un tipus de pesca mixta entre plaer i de competició. Aquí no es pot anar a pescar a on vulguis, doncs es fa un sorteig previ entre tots els pescadors i ha d'anar a pescar a la pesquera que et toqui. Normalment tenen una durada de 4 hores, al matins (diumenges) són de 7 a 11 h. o de 8 a 12 h., o bé, a les tardes (dissabtes) que són de 4 a 8 h.

Un cop en el lloc de pesca, es pot pescar exclusivament dins els límits imaginaris de la teva pesquera, de la forma i tècnica que es vulgui, l'únic que com a màxim dues canyes, amb dos hams cadascuna, poden estar dins l'aigua.

A part de les canyes, hams, flotadors i fils, un estri també imprescindible és la puntorra (xarxa cilíndrica de 2 a 4 m. de longitud, tancada per un extrem, que queda estesa a dins l'aigua i on s'hi aboca el peix perquè

aquest continuï viu durant el temps que dura el concurs). Estem parlant de pesca esportiva, per tant, és pesca sense mort i el peix un cop pesat es torna viu a l'aigua. La puntuació és la següent: 100 punts per peix i un punt per gram. O sigui, una carpa de 3 kg serien 100 punts de la peça, més 3.000 del pes, faria un total 3.100 punts. O un gardi de 20 gr. serien 100 punts de la peça, més 20 punts del pes total faries 120 punts. Evidentment, el pescador que té més punts guanya el concurs. Com que el riu és molt gran, hi ha zones específiques on hi ha les bàscules amb què es fa el pesatge i el peix es torna a l'aigua.

A part de la llicència de pesca, aquí es necessita també la federativa, tipus normal, ja que aquesta té assegurança inclosa, cosa que no disposa la llicència.

És molt recomanable que tots els pescadors de plaer provin tan sols una vegada a anar algun concurs social, només sigui pel fet que et trobes amb altres pescadors, comparteixes experiències i anècdotes, l'ambient i amplies molt els teus coneixements sobre la pesca i no et quedes ancorat en el que fas sempre. Les concentracions es fan en bars, on s'hi fa el sorteig de les pesqueres i tothom surt al lloc corresponent. Un cop acabat el concurs es torna al lloc de concentració i es reparteixen els premis per ordre de puntuació. També

hi ha premi especial per la peça més grossa del dia. Es competeix tan individualment com per equips (coneguts com "penyes") de 5 pescadors. Al final de temporada també hi ha premis pels 10 primers classificats de regularitat, per les tres primeres penyes i pels dos primers classificats en nombre de peces i pes, així com per les dues peces més grosses. També per les diferents classificacions dels concursos juvenils i infantils.

El preu per a un concurs normal és de 4 euros i per als concursos de festa major és de 6 euros.

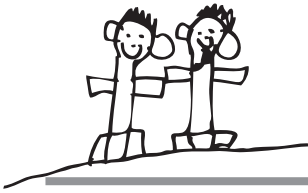
- **De competició:**

El seu nom ja ho indica, competició, i el

terme "pesca per plaer" pràcticament desapareix. L'ÚNIC OBJECTIU ÉS GUANYAR, i si no es pot guanyar, quedar el més amunt possible.

Aquí, es reuneixen tots els pescadors de Catalunya i competeixen individualment i per equips. Els escenaris són molt diversos i s'intenta que siguin el més igualats possible. El riu per excel·lència és el Llobregat (Olesa, Monistrol, St. Vicenç, Esparreguera), però també hi ha el Calders (Navarcles), el Ter (Roda de Ter) i el Segre (Balaguer i pantà d'Utxessa). Les normes són molt més estrictes que en el concurs social, doncs hi ha límits d'esquers i de brumeig, només es pot pescar amb una canya i un ham, limitacions tècniques

(ex: només es pot arrossegar el 10% del pes total de la línia) i jutges de pesca que controlen cada sector. Es fa sorteig igualment, es va al lloc de pesca i es tenen dues hores per muntar els estris (sí, dues hores, ho heu llegit bé), i encara hi ha gent que va justa de temps. Per fer-se una idea, caldria veure tot el material que es porta, no es pot explicar amb paraules. La típica imatge d'un pescador amb una canya i una caixa de cucs ha passat a la història. Les mànigues són de tres hores, i es senyalitzen amb botzines. La primera senyal és per entrar al lloc de pesca, la segona indica 5 minuts abans de l'inici de la prova i és quan es fa el grumeig intensiu, la tercera indica l'inici de la prova, la quarta és a 5 minuts abans d'acabar el concurs i la cinquena marca la fi de la competició. En aquest moment, si algú te algun peix clavat i encara està dins l'aigua, queda aquella peça automàticament invalidada, ja que així ho indica la normativa.

competir individualment, primer es fa un preselecciu, que és com una criva on només poden quedar 40 pescadors. Aquests 40 fan un altre concurs, l'anomenat "selectiu català" on només els 12 primers puguen a Alta Competició grup C, on competiran amb els 20 pescadors que van aguantar la categoria l'any anterior. Al grup C, els 12 primers puguen al grup B, i els 12 primers del grup B, al grup A, que és l'èlit de Catalunya. D'aquí els 12 primers tenen accés al campionat d'Espanya de l'any següent.

La competició per equips és més fàcil. També es fa un criva prèvia on s'hi apunten tots els equips que vulgui i on cada equip representa un club o societat. D'aquí que la competició s'anomeni "lliga de clubs". Al preselecciu només poden quedar 12 equips de tot Catalunya, que pescaran al selectiu. Aquí s'hi afegixen els 3 primers equips classificats l'any anterior. D'aquest total de 15 equips, els tres primers es classifiquen pel campionat d'Espanya. És

aquí on realment s'aprèn molt a pescar, però també hi ha molta pressió, com a tot esport competitiu.

Aquestes són, a grans trets, les tres formes de pescar al riu que tenim, i cadascú opta per la que més li agrada, ni més ni menys.

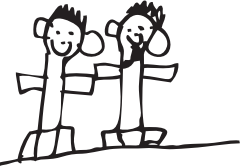
Això ha estat la nostra introducció al món de la pesca esportiva de riu. Si ha agradat i la redactora en cap ens deixa, en el proper número podem parlar de les tècniques de pesca al riu, que són:

- Canya endollable.
- Canya telescòpica.
- Bolonyesa
- Inglesa
- Canya de fons o feeder.

Ens veiem al riu !!!

Per a més informació podeu contactar amb nosaltres

Carles Capella
Carles Borrell
Andreu Fontané

Història de Setcases

Setcases té un origen llegendari que diu que una família de ramaders, un pare i set fills que no havien pujat mai a muntanya, es va aturar al pla dels Hospitalets perquè les ovelles pastuessin. Quan feia dos dies que hi eren, va començar a nevar i els fills restaren meravellats, perquè no havien vist mai aquelles volves blanques. Corregueren a dir-ho al pare que era cec. El pare els explicà que allò era neu, que arribaria a cobrir tota l'herba i que les ovelles es moririen de fam.

Van anar-se'n tot seguit avall i el pare va decidir que romandrien allà on hi hagués saüc i allà es van quedar. El lloc era plaent i cada un dels fills va construir la seva cabana. Per això el poble que va créixer a l'entorn de les primeres cabanes és conegut amb el nom de Setcases.

Actualment el nombre de cases ja és molt superior al dels seus inicis; fins i tot el nombre d'hostals i restaurants sobrepassa la llegendària quantitat de set. Però, tot i aquesta evolució de les edificacions, Setcases segueix sent un bonic paratge del Pirineu Oriental on hom hi pot trobar la pau i la tranquil·litat que les grans ciutats no ens deixen gaudir.

El naixement del Ter es troba al nord-oest del terme, a Ulldeter, al peu del puig de Bastiments o circ de Mo-

rens. A prop d'allà, hi ha les ruïnes del que va ser el primer refugi d'Alta Muntanya de l'excursionisme català, el refugi d'Ulldeter, a 2.390 metres d'altitud i el riu fa un recorregut de 208 quilòmetres fins a desembocar a l'Estartit, i transcorre per les comarques del Ripollès, Osona, Selva, Gironès i Baix Empordà.

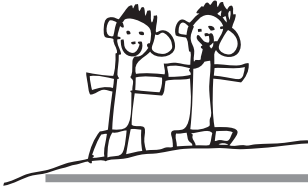
L'economia tradicional s'ha basat en la ramaderia, el carboneig i la recollida de llenya per a les fargues i també l'extracció de mena*. Els materials emprats no suportaren les condicions climatològiques i amb el pas dels anys es va anar malmetent. En plegar les fargues, la majoria de la població vivia del contraban fronterer. Modernament, la funció del centre d'excursionisme i la proximitat de les pistes de Vallter 2000 han donat una nova vitalitat a la població, que no compta amb masies (només cabanes per a pastors i carboners) i viu concentrada al poble de Setcases.

Com tots els pobles, Setcases té una església; l'element més important de l'Església de Sant Miquel Arcàngel és el retaule barroc, datat de 1.692, situat al presbiteri i que presideix el conjunt del temple.

Per la còpia: Pere Motjer

* Una mena és una formació rocosa que conté minerals en una concentració suficient com per fer-la apta per a la mineria.

Somiejant

Al febrer del corrent any 2009, pocs dies abans de la concessió dels Òscars del cinema als EE.UU, comentàvem amb uns amics, les possibles cintes que podien sortir premiades. Sortí el tema d'una pel·lícula que els crítics prèviament l'hi havien concedit tretze nominacions a la desitjada estatueta per diferents suposats mèrits.

Es tractava del film "El curioso caso de Benjamin Button". Per estar-ne al corrent, amb dits companys vàrem buscar informació, resultant que la trama narra la peculiar vida del protagonista, que neix a Nova Orleans, el dia que finalitza la Primera Guerra Mundial, i arriba fins al segle XXI. La seva mare mor en el moment de donar a llum, i el seu pare l'abandona a la porta d'un asil, ja que quedà espaordit en veure la seva imatge, que va néixer com un vell de vuitanta anys, i estar condemnat a créixer a l'inrevés, és a dir, que es rejuveneix mentre aquells a qui estima envelleixen. Segons alguns comentaris de diferents

crítics, sembla que la pel·lícula tècnicament és força perfecte, en explicar la història d'aquell noi, on res és normal i tot respira aires impossibles en un viatge a contracorrent, on el protagonista amb l'ajuda d'uns efectes especials espectaculars en no poder aturar el temps, planteja situacions intenses i desconcertants, respecte a la gent que coneix pel camí, els amors que troba i perd, les alegries de la vida i la tristesa de la mort, en imatges exquisides, que van al revés de les agulles dels rellotges.

En fi, no deixa de ser un conte, amb la particularitat que la vida de l'interpret, en lloc d'anar endavant, va endarrere.

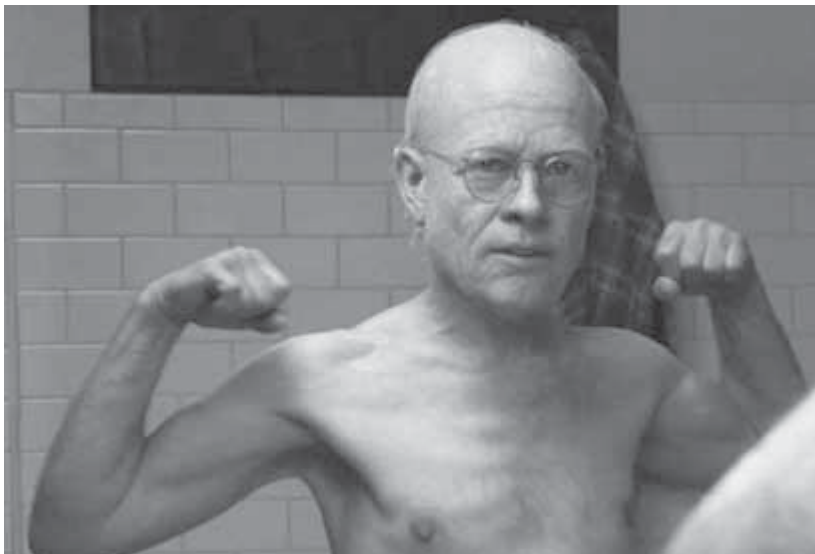
Dita tertúlia amical es va allargar bastant, visionant fins i tot, en la mateixa nit, el "trailer" de la "peli", a Internet.

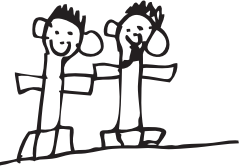
No fou estrany que en anar a dormir, l'activitat psicològica no s'aturés, a conseqüència, sens dubte de les

notables imatges del protagonista en edat avançada que havíem vist i debatut durant la nit. Una obra d'art preciosa i amb moments tendres i emotius dins d'aquest cinema experimental. Probablement, feu que el subconscient em portés a modificar l'argument d'aquella cinta amb un somni que m'impactà de manera molt viva en variar totalment aquella pel·lícula amb una altra història també prou irracional i desgavellada.

En el meu somni-fantasia, es tractava d'un noi que va renèixer a l'any 1936, en un poble de les comarques gironines, totalment ignorant de les trifulgues polítiques i socials que tenien lloc a la capital de l'Estat, durant aquell estiu que més tard resultà ple de mals averanys. Fou com el ressortiment a una altra existència, com si es tractés d'una nova avinentesa a la vida d'un noi de 14 o 15 anys, (molt jove encara), disposat a iniciar els cicles d'una supervivència que tenia al davant, desconeixent per tant, els misteris de la vida que per ell, pràcticament acabava de començar. Però la seva pell era normal per l'edat, no com la del noi de la pel·lícula que era rebregada com un antic pergami. Ell no ha escollit la població, ni el país, i tampoc els companys que troba. És un jovencell d'aparença normal, sota la qual sens dubte apareixerà la complexitat dels processos mentals humans.

En dit enigmàtic somni, aquell xicot es troba en una sala cinematogràfica, i se sent atret per una intensa mirada d'una joveneta, (d'entre 3 companyes), amb un somriure encisador

emmarcat en una cara de boniques faccions. Vestia modestament, però elegant dins la seva senzillesa. En el seu cos es feien evidents els capricis de la natura no obstant la seva curta edat. En creuar-se les mirades, ell interpreta que la donzella el convida a ocupar un dels seients buits del seu entorn. El jove dubte anar-hi per por d'un refús. Malgrat tot, potser colpit per aquella imatge, decideix dirigir-se al seuencontre, determinant actuar sense raonaments lògics. Augura que com a mínim podria ser l'inici d'una bona amistat.

En aquell moment, s'apaguen els llums de la sala per començar el programa normal amb una pel·lícula, i de sobte, em desperto!. En extingir-se la llum del saló vaig submergir-me en la foscor de l'habitació, no gosant encendre cap llum. M'hauria agradat continuar el somni utòpic i treure l'entrellat d'aquell il·lusori moment. Malauradament no fou així. L'endemà al matí, el record de la visió tornà al meu cervell, dibuixant l'esvelta figura d'aquella noia jove sense maquillatge. Vaig quedar amb les ganes de veure les cares dels dos protagonistes, com també la continuació del somieig.

Hi ha qui diu que podríem definir els somnis com el retrat d'una sèrie d'imatges, pensaments o sensacions que tenen lloc durant el son i generalment de forma involuntària. Aquests esdeveniments apareixen en la nostra ment, i en estar adormits som conscients d'ells, igual com si fossin reals, però inconscients del món que ens rodeja, es relacionen amb altres de forma que semblen reals, essent relats fantàstics i surrealistes.

Llegit que el somni és un fet natural, una vessant més de la capacitat intuïtiva que tenim els éssers humans.

És un procés imaginatiu de la ment, que té lloc mentre dormim. A vegades, el somni és tan real que hom creu que ha passat de veritat i no pots deixar de pensar en ell, i et condiciona el dia. (Altres vegades pot passar que una cosa real, creiem que ha estat un somni).

Pensar en els somnis, no deixa de ser un pretext per exposar les vicissituds de la vida individual i de l'espècie humana en general. No obstant, alguns ens poden deixar un petit missatge, sovint inexplicable, però que ens pot donar una oportunitat a la reflexió. Sovint, som el que hem viscut en el passat, i malgrat tot, molta gent no desitjaria tornar enrere, possiblement perquè varen haver de plorar de ràbia, davant de situacions que no podien assumir per l'edat o per les circumstàncies.

Com escriu un autor, sembla que estem més predisposats a somiar fets que mai no han succeït, però que ens agradaria que haguessin esdevingut d'una manera plaent i ben joiosa.

Qualsevol, en el cas de prosseguir en el somni, rectificaria moltes conjuncions? - En quina direcció anirien les fletxes llançades per Cupido en la nostra joventut? - Tindríem els mateixos bons amics i amigues?. El somni, pot ésser la realització (dissessada) de desitjos reprimits?.

Moltes qüestions per respondre... De totes maneres, sempre ens queda la solució de somiar desperts, i en aquest cas, podem plantejar-nos possibles realitats, conscients que algunes són o serien, inassolibles.

Pere Motjer

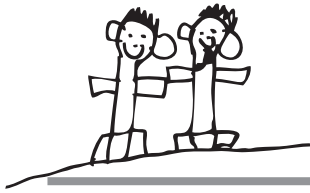
NOTES DE REDACCIÓ

Les pàgines de l'Amic estan obertes a tothom, de manera que qualsevol persona que vulgui col·laborar-hi o emetre la seva opinió, pot lliurar els originals, preferentment en disquet o CD, a qualsevol membre de la redacció o bé a l'Ajuntament.

És imprescindible conèixer la identitat de l'autor, encara que si ho prefereix es pot publicar amb pseudònim.

El Consell de Redacció no s'identifica necessàriament amb les opinions dels articles publicats.

Com ja sabeu, fa uns números que venim publicant la portada de la revista amb la reproducció d'obres d'artistes locals. Recordem a totes i a tots els que vulguin publicar la seva obra només cal que es posin en contacte amb qualsevol persona del Consell de Redacció.

El Ter

Ni la Noguera Pallaresa, ni l'Ebre, tampoc l'Amazones, res d'això és el nostre riu. Un riu abandonat, deixat, desaprofitat. El Ter és així.

Tenim un dels millors rius de Catalunya i no en sabem gaudir-ne. Difícilment, hi ha llocs a la riba del Ter on podem arribar per poder tocar l'aigua, hem deixat abandonar tota la vora del riu.

El passat 27 de juny, una colla vàrem fer un descens pel Ter des de La Barca de Sant Julià fins a la Barca de Bescanó. Tots coincidíem a dir el mateix:

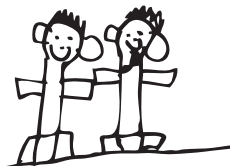
“Si la gent conegués el riu des de dins, se l'estimaria més des de fora.”

El que voldríem aconseguir és que les autoritats competents adequessin una zona perquè la gent s'hi pogués banyar, baixar amb caiac o altres activitats que ajudarien a donar-li més vida de la que té.

I per acabar, només us voldria convidar a venir a les baixades que farem el proper **22 d'agost amb motiu de la Festa Major de Trullàs.**

“Nitius”

Periodisme de Guerra

durant la Primera Guerra Mundial

El periodisme de guerra consisteix realment en explicar de manera transparent tots els fets que es produeixen durant un conflicte bèl·lic. En el cas de la Primera Guerra Mundial però, va ser manipulat i utilitzat enganyosament i maliciosament amb la finalitat de reclutar soldats per anar al front.

Durant la Primera Guerra Mundial, a part de donar a conèixer els fets que succeïen al front, la premsa es feia servir com a publicitat. En aquella època ja hi havia càmeres de filmar (rudimentàries però hi eren) i els generals ho aprofitaven per gravar les condicions de vida dels soldats que de fet no eren. La gent ho veia des de casa seva, si tenia televisió, i s'inscrivía a l'exèrcit. Això va ser una estafa. Els soldats quan arribaven al front, s'adonaven de l'engany. Vivien en uns campaments horribles, amb pocs aliments, amb la incertesa de "quan em manaran anar a les trinxeres"... A part, no podien enviar cap carta a les famílies sense ser revisada abans pels generals, ja que moltes explicaven els mals moments que passaven i deien que volien tornar a casa. A les trinxeres era on els soldats ho passaven més malament. Vivien en una mena de barraques sota terra on hi podien trobar, tant

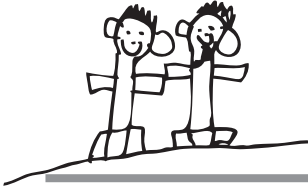

brutícia com rates grandioses que se'ls menjaven tot el menjar que tenien. Aquests, estaven mentalitzats que quan els toqués sortir de les trinxeres i avançar al front, moririen. Fins hi tot, algun es va fer el mort per mirar de salvar-se i si algú veia que es movia, el mataven els mateixos generals. A part, els era molt difícil avançar a causa dels filferros que posaven per delimitar el terreny, per això la Primera Guerra Mundial va durar tant de temps.

Aquesta guerra va ser "mortal" ja que va ser el conill d'índies de l'armament militar. S'havien creat nous míssils (moltes vegades amb gasos com el mostassa...), canons, i es feien servir per primera vegada tancs i avions.

Després de veure molts vídeos per Internet, escoltat i recollit informació, penso que la gent que va viure aquesta guerra era molt valenta i que la societat d'avui en dia no estaria preparada per afrontar una guerra com la Primera Guerra Mundial, perquè aquella gent va patir molt i actualment la gent no està acostumada ni a patir, ni a obeir, ni a esforçar-se, ni tampoc a sacrificar-se pel país. Espero que mai més torni a succeir res semblant.

Any Internacional de l'Astronomia

L'any 2009 el món científic es vesteix de festa! D'una banda, com ja us explicava a l'anterior número de l'Amic, celebrem el bicentenari del naixement de Darwin, i d'altra els 400 anys de l'inici de les primeres observacions del firmament amb el telescopi. És per aquest motiu que la UNESCO ha declarat el 2009 com a Any Internacional de l'Astronomia.

El protagonista d'aquestes primeres observacions, fetes l'any 1609, fou el físic i astrònom italià, Galileo Galilei.

Quins esdeveniments van succeir aquell any prodigiós des del punt de vista científic?

A l'estiu del 1609 corrien rumors sobre una nova curiositat que havien inventat a Holanda, que es deia "ullera de llarga vista" i que podia fer que els objectes llunyans sem-

blesin estar més aprop d'on eren en realitat.

Galileo en va aconseguir un i va millorar-lo tallant lents que augmentaven considerablement el tamany dels objectes.

Va instal·lar un telescopi al pati de casa i va enfocar el cel. De la foscor van sorgir unes estrelles que mai no havien estat vistes i van passar a formar part de les constel·lacions conegudes. Va fer una sèrie d'esbossos detallats de la Lluna en fases diferents. "És igual que la superfície de la Terra, que està esquitxada aquí i allà de les cadenes de muntanyes i valls".

Durant tot l'hivern no es va deixar mai vèncer ni pel fred, ni per la dificultat de mantenir fix l'aparell per culpa del tremolor de les mans i dels batecs del cor, i va seguir observant el cel amb el telescopi.

A principis de gener va fer el descobriment més extraordinari de tots: "quatre planetes mai vistos d'ençà que el món és món", que giraven en òrbita a l'entorn de Júpiter.

"Dono infinitament gràcies a Déu-Galileo es regraciava després d'aquelles nits de fascinació- per ser tan amable de deixar-me ser només a mi el primer observador de les meravelles que han estat ocultes en l'obscuritat tots aquests segles fins ara".

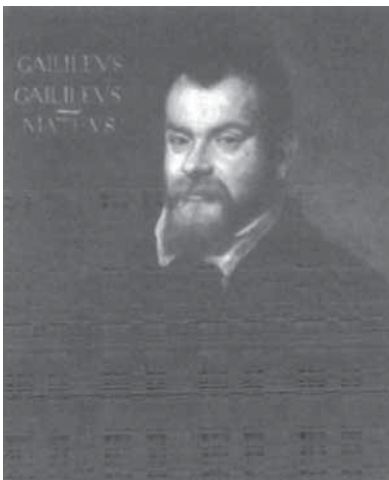
A part d'astrònom també era un matemàtic i físic conegut. Fou un innovador teòric i un científic pràctic. Dissenyà invents, escrigué llibres etc, que li van donar una gran fama. Malgrat això, fins i tot estant en el cim de la glòria, tenia enemics; els professors de filosofia es burlaven dels seus descobriments perquè Aristòtil havia afirmat que al cel només podia haver-hi cossos perfectament esfèrics i que no era possible que aparegués res nou.

Alguns clergues també l'atacaven ja que ell defensava, igual que Copèrnic, que la Terra donava voltes al voltant del Sol i no al revés com, segons deien, afirmava la Bíblia:

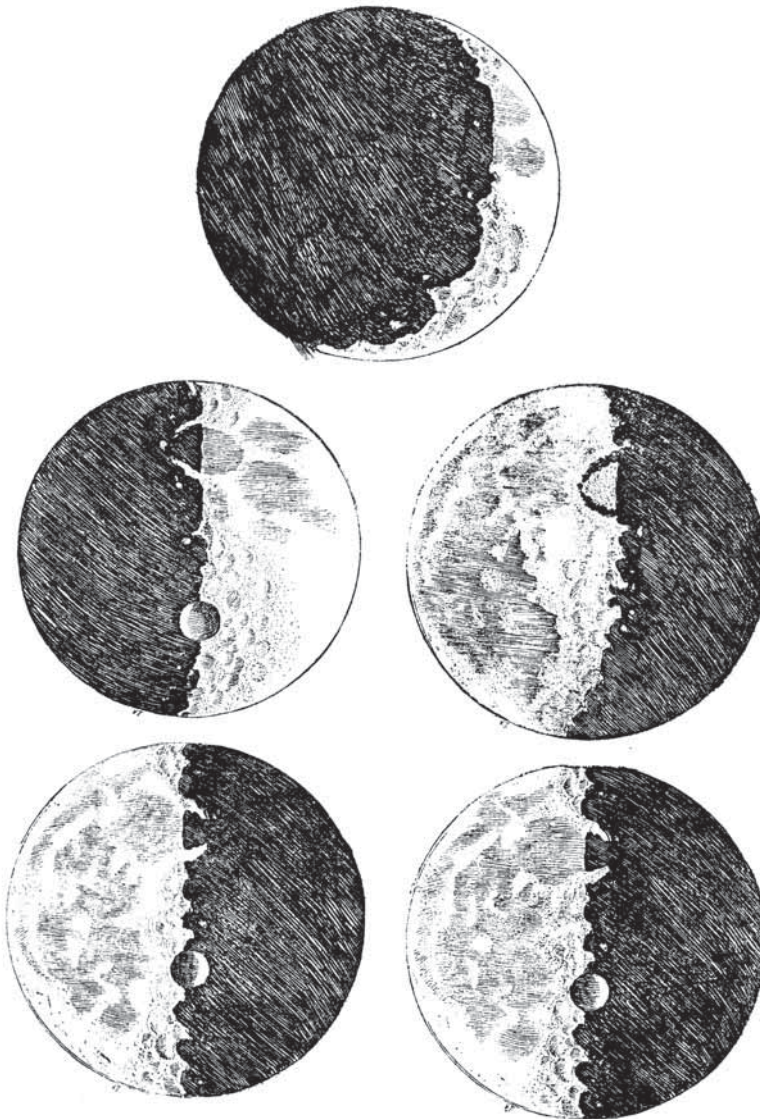
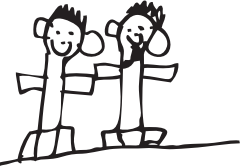
Galileo tenia el convenciment que Déu havia dictat les Sagrades Escriptures perquè guessin l'esperit humà, però que s'havia guardat de descobrir com era exactament l'univers per tal d'oferir un repte a la intel·ligència dels homes.

El 1632 publicà *Dialogo sopra i due massimi sistemi del mondo*, amb el permís de la censura. Aquest llibre, però, va ser l'excusa dels seus enemics per acusar-lo d'heretgia. Fou jutjat pel Sant Ofici i hagué d'abjurar del seus "errors" per tal d'evitar el turment i la foguera.

Sovint es diu que encara que hagués de negar davant de la Inquisició els seus descobriments va murmurar entre dents "Eppur si muove" (I tan-

Retrat de Galileu a l'edat de quaranta-dos anys, per Domenico Robusti.

Dibuixos de la Lluna fets per Galileu el 1609.

mateix es mou).

Resumint, doncs, podem afirmar que amb Galileo nasqué la ciència moderna, basada en l'observació intel·ligent de la natura, el mètode experimental i la formulació de les teories físiques d'acord amb els fets reals. S'ha convertit en el símbol de la lluita contra l'autoritat i la llibertat en la investigació.

Galileo morí el 1642, el mateix any que va néixer Isaac Newton. El 1989

la NASA llança a l'espai la sonda Galileu per estudiar d'aprop les llunes de Júpiter.

Joan Pau II va obrir el 1979 una investigació sobre la condemna eclesiàstica de l'astrònom per la seva possible revisió. A l'octubre de 1992, una comissió papal va reconèixer l'error del Vaticà.

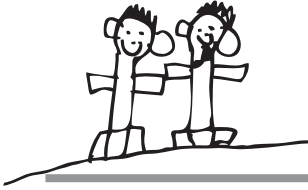
Marta Cos Sagué

Galileo Galilei

(Pisa, 15 de febrer de 1564 - Florència, 8 de gener de 1642)

Va ser un astrònom, filòsof, matemàtic i físic que va estar relacionat molt estretament amb la revolució científica. Eminent home del Renaixement, va mostrar el seu interès per quasi totes les ciències i arts (música, literatura, pintura). Els seus èxits inclouen la millora del telescopi, gran varietat d'observacions astronòmiques, la primera llei del moviment i un recolzament determinant per al copernicanisme. Ha estat considerat com "el pare de l'astronomia moderna, el pare de la física moderna i el pare de la ciència".

El seu treball experimental és considerat complementari als escrits de Francis Bacon en l'establiment del modern mètode científic i la seva carrera científica és complementària a la de Johannes Kepler. El seu treball es considera una ruptura de les assentades idees aristotèliques i el seu enfrontament amb l'Església Catòlica Romana sol pendre's com el millor exemple de conflicte entre l'autoritat i la llibertat de pensament en la societat occidental.

Si respectes l'ordre, l'ordre et respectarà

L'ordre fa que vivim d'una manera més plena i ens dóna arguments i il·lusions per seguir avançant. Ens ofereix harmonia i equilibri en les nostres llars i en la nostra ment, alhora que ens fa reflectir vers els altres equilibri i concert.

Quan parlem d'ordre parlem d'ordre mental i ordre físic.

Mental significa que vivim segons creiem, perquè si no vivim segons el que pensem, acabarem pensant segons el que vivim, independentment de si és el que ens convé o és el que realment volíem ser o viure inicialment.

Si vols canviar la teva vida, hauries d'agafar 27 objectes de casa teva i canviar-los de lloc, d'aquesta manera experimentaràs canvis inesperats en el dia a dia i l'aire que respires a casa teva serà més net i alliberat.

Si esperes una criatura, fes-li un lloc a casa teva per tal que pugui arribar amb salut guarda-li un armari, arregla-li un niuet, d'aquesta manera la teva bona disponibilitat li aplanarà el camí perquè vingui bé.

Si desitges trobar una persona que t'estimi i vols de tot cor compartir la teva vida amb algú. Cal que eliminis els records d'amors passats, cal que llencis tot allò que et recordi aquell algú i amb l'espai net faràs una passa gegant perquè una persona nova aparegui.

Si tens roba vella guardada o roba que no et poses, trastos i andromines que no en fas cap ús, papers embarrancats per casa que només fan nosa, procura llençar-ho tot i fer neteja del que realment necessites,

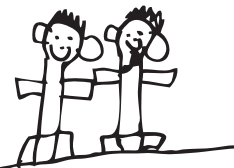
perquè només així deixaràs pas per poder obtenir coses noves i objectes nous.

Els petits projectes del dia a dia els hem de conquerir seguint un ordre, marcant-nos pautes i llistes de treball i anar eliminant cada element de la llista a mesura que anem superant. Si aconseguim que els petits objectius de cada jornada quedin realitzats, obtindrem sense adonar-nos la superació de propòsits de millora més grans. Perquè tindrem la musculatura de l'ordre entrenada i mentalment tindrem l'esquema de com plantejar i solucionar propòsits de més dificultat.

Per tal de superar pautes cal seguir un protocol que fem inconscientment, però que si el tenim a la consciència tindrem més habilitat per tal de dur-lo a terme. Primer cal plantejar el que volem aconseguir i la manera com ho pensem fer, seguidament lluitar aferrissadament per convertir-ho en una realitat palpable, i finalment, un cop consolidat, caldrà oblidar-ho tot, per tal de deixar la ment alliberada per poder plantejar, lluitar i resoldre nous casos.

En el fons l'ésser humà és una gran computadora la qual hem de fer treballar amb la màxima capacitat per mantenir-la sempre en forma i desperta. Hi ha àrees del nostre cap totalment inexplorades, però, el que cal, és centrar-se en explotar al màxim les habilitats de les que som capaços. Viure ordenats ens ajuda a tenir més temps i de més qualitat, cada cosa al seu lloc i un lloc per cada cosa. Netejar la ment, la casa i la vida, viure tranquil i asseure's a casa, mirar l'entorn i respirar tranquil·litat.

Anna Pagès

La Filla

*Estimar-la, tenir-la
la meva lluita, el meu desig
una bogeria escandalosa
que em captiva ...*

*La meva fita
quelcom tan nostra ...*

*I m'omple el cor
saber-la part de tu
aquest tu que tant estimo,
i no veig mai el moment
de tenir-la entre els meus braços,
d'acaronar-la ...*

*Tan meva, tan teva,
tan nostra, Amor !*

*Com puc agrair-t'ho ...
Em mancaran jorns
per compensar-te ? ...*

*Si sabessis com n'és de gran
aquest bocí de tu !*

*Per això avui, t'escric,
que el món sàpiga
d'aquesta felicitat
i cada dia una mica més ...*

*Quan per fi neixi
la nostra flor adormida
l'estimaré tant i tant...
Ella serà part de nosaltres
i això és tan gran, Amor
que manquen mots per descriure-ho
amb prou justícia.*

*Però no oblidis mai
que restaré feliç per sempre
sabent-la part de tu,
que no té preu,
no es compra ni es ven
només es viu i se sent
i és tan gran el que jo sento
que mai podré deixar de gaudir-ne
somiant-vos, per sempre, al meu costat...*

Hivern 1994. Rosa Coll.

A la meva filla Olga

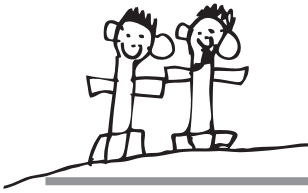
Agenda

29 i 30 d'agost: FESTA MAJOR DE SANT JULIÀ DEL LLOR

11 de setembre: HOMENATGE A LA GENT GRAN

26 de desembre: CONCERT I TORRONADA

31 de desembre: REVETLLA DE CAP D'ANY

Llibres recomenats

per Anna Marcó

Títol:

La reina al palau dels corrents d'aire

Autor:

Stieg LARSSON

Editorial:

Columna

ISBN:

9788466410748

Tema principal:

Novela policíaca i d'intriga

Com no podia ser d'altre manera comencem amb aquesta recomanació: la última publicació de la trilogia de Larsson. Uns llibres convertits en Best Sellers publicats després de la mort del seu escriptor. La trilogia de novel·les de misteri "Millennium", està formada pels títols "Els homes que no estimaven les dones", "La noia que somiava amb un llumí i un bidó de gasolina i aquesta última, "La reina al palau de les corrents d'aire".

Amb un estil directe, periodístic i poc literari Larsson construeix unes novel·les, plenes de suspens i acció que enganxen moltíssim i que utilitza per denunciar tot el que l'autor repudiava (l'abús de poder econòmic, els neonazis, el maltractament de les dones, ...) i mostra la possibilitat d'anar contra les injustícies i maldats.

Títol:

Les pomes d'or

Autor:

Baltasar PORCEL

Editorial:

Edicions 62

ISBN:

9788429761436

Tema principal:

Novela sensorial i violenta

Vull fer un homenatge al recent desaparegut Baltasar Porcel amb la recomanació d'una de les seves millors obres, reeditada ara per Edicions 62. Les pomes d'Or, una novel·la d'un gran dinamisme, impregnada per l'exaltació sexual, la crueltat i l'ambició que es desenvolupa segons la pauta de la recerca del Sant Graal.

Títol:

365 pingüinos

Autor:

Jean-Luc FORMENTAL

Editorial:

Kokinós

ISBN:

9788496629400

Tema principal:

Història infantil-juvenil

Aquesta història curiosa i extravagant és una barreja intel·ligent de matemàtiques, humor i missatge ecològic, per a nens i nenes a partir de 6 anys. Una família veurà la seva casa col·lapsada per pingüins, que van arribant a raó d'un al dia per paquet postal. El perquè de la història es coneixerà la final, abans és temps de divertir-se gràcies als pingüins i als problemes matemàtics que comporta la seva recollida a casa de la família.

Títol:

La millor cuina amb flors, plantes i fruits silvestres

Autor:

Iolanda BUSTOS

Editorial:

Destino

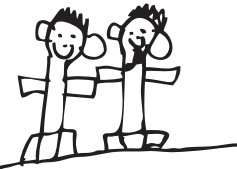
ISBN:

9788466410663

Tema principal:

Gastronomia

Recull de la millor tradició de la nostra cuina: la utilització d'herbes, llavors i flors silvestres que trobem als camps, muntanyes, platges i altres espais de tot Catalunya que, en temps no gaire llunyans, eren d'ús quotidià, però que en l'actualitat constitueix una tradició que s'està perdent. Obra dividida en capítols curts, l'autora explica breument les característiques més importants de cada una de les plantes seleccionades, indica quins usos més interessants podem extreure'n i, finalment, recull les receptes més gustoses per preparar a casa.

Webs d'interès

per Anna Marcó

Cercar informació a través d'Internet

<http://www.wolframalpha.com>

A internet arriba un nou cercador amb la voluntat de destronar Google i la Viquipèdia. Es diu Wolfram Alpha i ha generat moltes expectatives. A diferència de Google, Wolfram processa les dades que troba com si fos un ésser humà i les presenta d'una manera unificada. És a dir, no ens respon amb un llistat de webs, ens dóna una resposta exacta. Wolframalpha només admet consultes en anglès. Ofereix respostes curioses, diferents de la resta de cercadors: Fa càlculs matemàtics i, per exemple, si escrivim "Lleida" i "Spain" situa la capital al mapa de la Península i ens facilita diverses dades estadístiques. Un últim exemple: si posem un seguit de notes musicals, això sí, amb anotació anglesa, és capaç de reproduir la tonada.

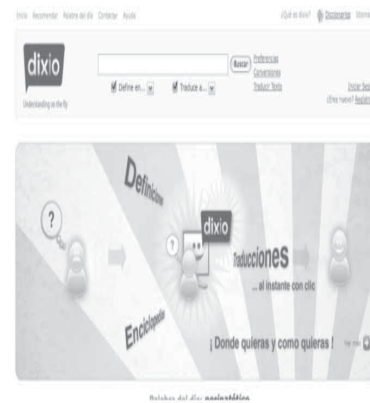

Configurar els navegadors en Català

<http://www.navegaencatala.cat>

El català és una de les llengües més vives de la xarxa. Però encara hi ha molts internautes que no tenen el navegador en català. En aquest web trobareu les instruccions per fer-ho.

Un dels avantatges que té tenir el navegador en català és que a l'hora de baixar programes es descarreguen en la llengua del navegador. Cada vegada hi ha més programari traduït al català gràcies a les empreses i, sobretot, a molts voluntaris que tradueixen de forma desinteressada els programes i les aplicacions. Al web Navegaencatala.cat trobareu els passos que cal fer perquè l'Explorer, el Firefox o el GoogleChrome parlin en català.

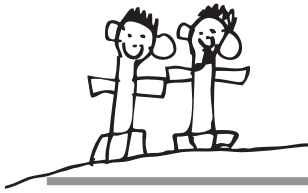

Diccionari a Internet

<http://www.dixio.com>

Sovint llegim un text i necessitem saber què vol dir una paraula. Ara ja no és necessari anar al prestatge, agafar el diccionari i buscar-la. A internet hi ha molts diccionaris en línia, però encara hi ha una solució més fàcil: Es diu Dixio i és un programa gratuït, que s'activa amb un clic, i cerca la paraula que necessitem. Ofereix definicions, traduccions i continguts enciclopèdics, que ens ajuden a entendre millor les paraules.

Dixio és una eina pensada per a tothom. Es descarrega des de la pàgina web Dixio.com. Un cop instal·lat a l'ordinador, només s'ha de pitjar la tecla control i fer clic amb el botó dret del ratolí sobre la paraula del text que llegim. El significat apareix a l'instant. Es pot fer servir als correus electrònics, a les pàgines web que visitem o als documents que llegim des de l'ordinador.

Ja tornem a ser a l'estiu!

Des d'aquestes pàgines us volem recordar com cada any, que si aneu de vacances als estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, o països de l'Espai Econòmic Europeu, necessitareu, la Tarjeta Sanitària Europea (T.S.E.) document acreditatiu del dret a rebre les prestacions sanitàries que calguin, des d'un punt de vista mèdic, durant la vostra estada temporal, en aquests països.

El centre d'atenció i informació de la Seguretat Social més proper, on podeu anar a fer-la :

CAISS SANTA COLOMA DE FARNERS
CL Mossen Cinto Verdguer, 27
17430-SANTA COLOMA DE FARNERS
TEL. 972 - 84-11-98
FAX . 972 - 87-73-37

Com a novetat per aquest any, els usuaris que han de desplaçar-se a l'estranger, i estan cobrant en aquests moments la prestació d'atur, abans de passar per la

oficina d'informació, han d'anar a les oficines de l'INEM (SOC) a buscar un document d'autorització segellat per aquestes oficines, on s'indiqui els dies, els quals es desplaçaran.

Un cop obtingut aquest document, en lloc de la T.S.E, se'ls facilitarà un document que cobrirà l'Assistència Sanitària. La validesa d'aquest document serà només per els dies autoritzats per l'INEM (SOC), no per un any com la T.S.E.

Us recordem també que l'INEM (SOC) ha obert una nova oficina a Salt, la qual atén als usuaris de diferents poblacions, entre elles Sant Julià del Llor i Bonmatí. Us facilitem l'adreça.

SOC
C/ Alfons Morè,1
SALT (GIRONA)
TEL. 972- 94-29-50 Horari: 8'30h -13'30h

Paternitat i maternitat

Famílies nombroses: el permís de paternitat s'amplia a 20 dies, en cas de família nombrosa, presentant juntament amb la resta de la documentació el títol de família nombrosa que us facilitaràn a l'ICASS (Emili Grahit, 2. Girona)

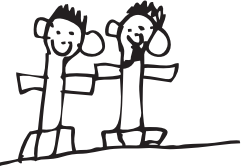
Ampliació de 2 setmanes més en la maternitat en el cas de nadons de baix pes.

Pes igual o inferior a 1.500 gr. aportar informe de l'hospital.

Pes major de 1.500gr i menor de 2.200 gr. Aportar informe de valoració específica facilitat per l' ICASS

Emili Grahit,2
Girona
Tel.972-848.60.60).

La cuina de... **Maria Pol**

Bolets amb menuts

Ingredients:

1 kg i mig de bolets confitats, sal, pebre, farina.

Ingredients picada: All, julivert, fetge de pollastre, ametlles, pinyons i galetes.

Preparació:

Es posen els bolets en remull durant dos o tres dies. Passat aquest temps, s'escorren i es fregeixen amb una mica de farina i els posem en una cassola. Agafem la carn: menuts de pollastre i ànec i trossets de vedella i "tocino". També ho freguim, ho tirem a la cassola i ho salpebrem.

Després fem un sofregit de ceba i tomàquet, i ho afegim als altres ingredients.

Ho posem al foc, ho cobrim amb aigua i ho deixem bullir a foc lent, aproximadament 1 hora i mitja. A mitja cocció, hi afegim la picada.

Torrades de Santa Teresa

Ingredients:

Una barra de pa del dia abans, 2 ous, canyella, sucre, llimona i llet.

Preparació:

Es talla la barra de pa a rodanxes i es posa en una plata fonda. Tot seguit, agafem la llet i hi tirem una mica de suc de llimona i sucre, ho barregem i ho tirem dins la plata perquè el pa quedi en remull, vigilant que no es desfaci. Agafem els ous i els batem, després passem el pa pels ous batuts i els fregim a la paella amb oli.

Quan estan daurats, s'escorren i s'hi posa la canyella pel damunt.

